

Filozofická fakulta Univerzity palackého v Olomouci

Katedra kulturních a mediálních studií

a žurnalistiky

**MEDIÁLNÍ OBRAZ ODLUKY VÉVODŮ ZE
SUSSEXU OD BRITSKÉ KRÁLOVSKÉ RODINY**

**MEDIA COVERAGE OF THE STEP DOWN OF THE DUKE
AND DUCHESS OF SUSSEX FROM THE ROYAL FAMILY**

Bakalářská diplomová práce

Natálie Dudová

Vedoucí práce: Mgr. Bc. Kristýna Dolínková

Olomouc 2021

Prohlašuji, že tuto bakalářskou práci jsem zpracovala samostatně a uvedla veškeré použité zdroje. Tato práce má 86 538 znaků.

V Olomouci dne .....

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zaměřuje na výzkum mediálního obrazu odluky vévodů ze Sussexu od britské královské rodiny z ledna 2020. Výzkum se zaměří na internetové zpravodajství čtyřech vybraných médií v rozmezí dvou týdnů a bude proveden metodou kvantitativní obsahové analýzy.

Klíčová slova

Odchod, vévodové ze Sussexu, mediální obraz, obsahová analýza, Česká Televize, Mladá fronta Dnes, The Guardian, BBC

Abstrakt

This bachelor thesis focuses on research of media coverage of the step down of the Duke and Duchess of Sussex from the British royal family which happened in January 2020. The research will focus on internet news from four selected media over the time of two weeks using the content analysis.

Key words

Step down, Duke and Duchess of Sussex, media coverage, content analysis, Česká Televize, Mladá fronta Dnes, The Guardian, BBC

Poděkování

Mé poděkování patří všem mým blízkým, kteří mi poskytli potřebnou oporu pro vypracování této práce. Především však mé vedoucí Mgr. Bc. Kristýně Dolínkové za její velkou ochotu, pomoc a vedení při tvorbě této práce.

OBSAH

1. Úvod	6
2. Teoretická část	10
2.1. Mediální koncepty a pojmy	10
2.1.1. Zpravodajství a publicistika	10
2.1.2. Veřejnoprávní média	12
2.1.3. Nová média a internetová žurnalistika	13
2.1.4. Teorie agenda-setting	15
2.1.5. Framing	17
2.2. Historický kontext britské královské rodiny	20
2.2.1. Abdikace krále Edwarda VIII.	20
2.2.2. Nástup královny Elizabeth II.	21
2.2.3. Princezna Diana	21
2.2.4. Camilla, vévodkyně z Cornwallu	22
2.2.5. Catherine, vévodkyně z Cambridge	23
2.2.6. Vévodové ze Sussexu – Harry a Meghan	24
3. Metodologická část	27
3.1. Kvantitativní obsahová analýza	27
3.2. Vymezení dat	28
3.3. Proměnné	29
3.4. Hodnoty proměnných	31
4. Analytická část	35
4.1. Prostor věnovaný tématu	35
4.2. Autoři článků	37
4.3. Typy článků – zpravodajství a publicistika	37
4.4. Mluvčí	39
4.5. Tonalita	40
4.5.1. Tonalita v jednotlivých médiích	41
4.5.2. Tonalita ve zpravodajství vs. publicistice	41
4.6. Kontext článků	42
4.6.1. Kontext článků v čase	43
4.6.2. Tonalita u jednotlivých kontextů	44
4.7. Historická souvislost	45
5. Závěr	46
5.1. Možnosti dalšího zkoumání	48

1. ÚVOD

Když bylo v roce 2017 oznámeno zasnoubení americké herečky Meghan Markle a prince Harryho, vyvolalo u veřejnosti velkou dávku nadšení. Slyšet byla hlavně britská a také americká komunita lidí s tmavší barvou kůže. Meghan Markle totiž pochází z multikulturní rodiny. Její matka je afroameričanka, zatímco její otec je běloch.¹ Lidé především z těchto důvodů vyjadřovali, zejména na sociálních sítích, svou radost a gratulovali snoubencům. Tato vyjádření potom dále šířila média. Psalo se o tom, že se z britské královské rodiny stává rodina moderní, která láme hranice a znovu nabývá na své významnosti. Časopis Harper's Bazaar psal, že „Markle přináší do britské monarchie reprezentaci, kterou velmi potřebovala.“² BBC psalo, že mnozí uživatelé označují zasnuby páru za velký milník pro britskou královskou rodinu. „Princ William si vzal ženu bez titulu a princ Harry si vezme černou ženu. Synové Diany otřásají každým stolem v paláci,“ psal jeden z uživatelů na twitteru.³ CNN nazvala Meghanin vstup do královské rodiny klíčovým momentem pro Británii, „královská rodina dostala příležitost se otevřít a ukázat zemi, že dokáže víc než jen tolerovat diverzitu, dokáže diverzitou také být.“⁴

O dva a půl roku později princ Harry a vévodkyně Meghan na svém instagramovém profilu oficiálně oznámili odstup z předních pozic v britské královské rodině a záměr rozdělit svůj čas mezi Spojené království a Spojené státy americké, aby tak měli víc prostoru pro výchovu jejich syna.⁵ Za jeden z důvodů odluky vévodů ze Sussexu od královské rodiny byly považovány jejich spory s médii kvůli znázorňování vévodkyně Meghan. Toto negativní znázorňování prokázala také analýza deníku *The Guardian*. Ta do výzkumu zahrnula 843 článků ze čtrnácti různých médií v období mezi květnem 2018 a půlkou ledna 2020. Její výsledky byly zveřejněny v článku z 18.1.2020 a prokazuje, že za 20 měsíců, kdy byla Meghan vdaná za prince Harryho o ní média zveřejnila dvakrát tolik negativních článků oproti pozitivním.⁶

---

¹ GONZALES, Erica. A Woman of Color Is Joining the Royal Family—And Twitter Is Rejoicing. [online]. *Harper's Bazaar*. 27.11.2017. [cit. 11.4.2021]. Dostupné z: <https://www.harpersbazaar.com/celebrity/latest/a13937644/meghan-markle-black-member-royal-family-reactions/>

² Tamtéž.

³ Prince Harry and Meghan Markle: Social media hails mixed-race royal. [online]. *BBC*, 27.11.2017. [cit. 11.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-42144235>

⁴ HAZARIKA, Ayesha. A woman of color joining the royal family is a big moment for Britain. [online]. *CNN*, 27.11.2017. [cit. 12.4.2021]. Dostupné z: <https://edition.cnn.com/2018/05/16/opinions/meghan-markle-britain-race-relations-opinion-intl/index.html>

⁵ Sussexroyal. In: *Instagram* [online]. [cit. 12.4.2021]. Dostupné z: https://www.instagram.com/p/B7EaGS_Jpb9/

⁶ McCarthy, Niall. Analysis: Meghan Gets More Negative Media Coverage. [online]. *Statista*, 20.1.2020. [cit. 12.4.2021]. Dostupné z: <https://www.statista.com/chart/20543/headlines-about-kate-and-meghan/>

Toto téma jsem si vybrala, jelikož mě britská královská rodina a celá instituce monarchie v moderní době poměrně fascinuje. Věděla jsem tedy, že mě analýza mediálního obrazu jedné z největších královských kauz poslední doby bude bavit, a to pro mě bylo při výběru tématu velmi důležité.

Ve svém výzkumu chci zjistit, jaký mediální obraz byl vytvořen právě o odchodu vévodů ze Sussexu z britské královské rodiny, tedy jak média odluku mladého královského páru zobrazovala. Rozhodla jsem se analyzovat internetové zpravodajství čtyř médií – dvou českých (České Televize a Mladá fronta Dnes) a dvou britských (BBC a The Guardian) po dobu čtrnácti dnů, počínaje dnem oznámení odchodu. Má hlavní výzkumná otázka tedy zní: Jaký mediální obraz vytvořila vybraná média o odluce vévodů ze Sussexu od britské královské rodiny?

Mým cílem je v průběhu výzkumu pro mou bakalářskou práci porovnat, kolik prostoru jednotlivá média tématu věnovala, a to jak v kontextu počtu článků v konkrétním médiu, tak také kontextu délky jednotlivých textů, a z toho následně odvodit jakou důležitost tomuto tématu média přikládala. Také chci zjistit, kdo se k tématu v člancích vyjadřoval – kterým mluvčím byla dávana častěji přednost, kdo z politiků se zapojil do komentování na první pohled soukromé záležitosti královské rodiny apod. Zároveň budu ve výzkumu sledovat kolik autorů na člancích pracovalo či jestli jednotlivá vybraná média psala o tématu spíše pozitivně, neutrálně nebo negativně a také na která dílčí témata se články zaměřovaly. A jelikož odchod vévodů ze Sussexu z předních pozic v královské rodině není jedinou skandální událostí, která v nedávné historii médií prošla, zaměří se výzkum také na to, ke kterým historickým událostem je odchod vévodů ze Sussexu připodobňován či je s nimi dáván do kontextu. Bude mě také zajímat, v kolika člancích je odluka vévodů akcentována jako paralela k situaci zesnulé princezny Diany.

Mým předpokladem je, že britská média budou tématu věnovat mnohem větší pozornost než ta česká a také, že budou častěji sklouzávat k hodnotícím soudům, jelikož je to pro takováto média domácí záležitost vyvolávající silné emoce. Oproti tomu od českých médií očekávám mnohem menší pokrytí a větší dodržování neutrality názorů. Celkově předpokládám, že vybraná média budou o odchodu vévodů ze Sussexu z královské rodiny informovat převážně neutrálně, ale pokud budou články obsahovat hodnocení, můj předpoklad je, že bude počet článků s negativní tonalitou vyšší než s tonalitou pozitivní. Má další hypotéza říká, že alespoň v 50 % případů porovnávala vybraná média Meghan Markle s princeznou Dianou a dále také,

že byla vévodkyně Meghan srovnávána s vévodkyní Camillou, která byla před sňatkem s princem Charlesem také již rozvedená.

Svých cílů chci ve výzkumu dosáhnout pomocí výzkumné metody kvantitativní obsahové analýzy. Ta mi umožní co možná nejnázem a zároveň nejpřesněji zanalyzovat velké množství článků, které budou do výzkumu zahrnuty.

Má práce bude dále rozdělena do čtyř dalších kapitol. Po tomto úvodu do celé práce bude následovat kapitola teoretická, ve které nastíním hlavní mediální koncepty a pojmy potřebné ke správnému pochopení této práce. Bude mezi nimi zahrnuto rozdělení na zpravodajství a publicistiku, vysvětlení fungování veřejnoprávních médií, ujasnění principů nových médií a internetové žurnalistiky, popis teorie nastolování agendy a také framingu. Zároveň do ní bude zahrnut krátký historický kontext událostí spojených s osobnostmi britské královské rodiny. Mezi nimi se zmíním o králi Edwardovi VIII., královně Elizabeth II., princezně Diana, vévodkyni Camille, vévodkyni Kate a o samotných vévodech ze Sussexu, Meghan a Harrym.

Jako další bude následovat kapitola metodologická, ve které bude osvětlen postup, který jsem při svém výzkumu uplatnila. Bude obsahovat popis mé výzkumné metody – kvantitativní obsahové analýzy, vymezení dat – tedy třeba jaká média byla do výzkumu zahrnuta a jaké období bylo zkoumáno, proměnných – které byly v rámci výzkumu zkoumány a také stanovení možných hodnot, kterých mohou proměnné nabývat.

Po této části se již práce konečně dostane k interpretaci výsledků výzkumu. Analytická kapitola postupně popíše výsledky naměřené u jednotlivých proměnných (prostor věnovaný tématu, autoři, typy článků, mluvčí, tonalita, kontext článků, historické souvislosti).

V závěru této práce shrnu celý výzkum a následně odpovím na výzkumné otázky, ať už vedlejší, tak i hlavní a zhodnotím platnost stanovených hypotéz. Jako poslední navrhu možné budoucí rozšíření mého výzkumu, popřípadě možnosti, jak na výzkum navázat výzkumem dalším.

Při psaní teoretického základu této práce jsem čerpala jak z tištěných, tak internetových publikací zabývajících se médii či mediální komunikací. Internetové publikace jsem získávala především z portálu Národní digitální knihovny, který byl kvůli epidemii covidu-19 zpřístupněn zdarma. Mezi tituly věnující se médiím patří například publikace Denise McQuaila, Tomáše Trampoty, Ireny Reifové či Maxwella McCombse. Pro popis výzkumné metody využité v této práci, tedy kvantitativní obsahové analýze, je pak doplnily díla od Winfrieda Schultze. Informace týkající se královské rodiny jsem čerpala z titulů Gylese Brandretha, Roberta Laceyho nebo od Anne Summer Holmes. Jako další zdroje jsem využila oficiální

webové stránky členů královské rodiny www.royal.uk a pro popis novodobějších událostí, které nejsou popsány v žádné monografii jsem využila zpravodajské články či přepsané rozhovory, jako například rozhovor princezny Diany z roku 1995.

2. TEORETICKÁ ČÁST

V této kapitole své bakalářské práce stanovím teoretický rámec, který napomůže k pochopení výzkumu a jeho výsledků. Vydefinuji zde základní mediální koncepty a pojmy relevantní pro výzkum a vykreslím základní historický kontext britské královské rodiny.

2.1. Mediální koncepty a pojmy

2.1.1. Zpravodajství a publicistika

Sdělení zpravodajská, stejně jako sdělení publicistická, spadají v rámci stylistiky do funkční oblasti publicistické neboli publicistického stylu. Ten ale zahrnuje „*veškerá sdělení produkovaná širokou množinou původců – novináři, státními orgány, politiky, stranami, sdruženými, výrobními podniky, občany aj., která jsou určena veřejnosti. Cílem těchto sdělení je informovat o společenském dění, přesvědčovat, ovlivňovat, motivovat, získávat, edukovat, bavit, případně esteticky naplňovat.*“⁷ V rámci tohoto publicistického stylu jsou vymezovány tři dílčí oblasti – dílčí oblast zpravodajská, dílčí oblast publicistická v užším smyslu slova a dílčí oblast syžetová, kterou nebude pro potřeby této práce nutno definovat.⁸

Dílčí oblast zpravodajská, neterminologicky zpravodajství, má podle Jílka za „*cíl podat věcné informace o nových či aktuálních jevech a událostech, o nichž si příjemci přejí být či by měli být informováni, popřípadě o tom, co by je mohlo zajímat. Tematický rozsah informací a jejich struktura vychází z toho, co je pro společnost považováno za relevantní, popřípadě co je považováno za zajímavé. Zpracovávána tak jsou témata z oblasti politiky, ekonomiky, výroby, kultury, společenského života, sportu, vzdělání, přírody.*“⁹ Podle Trampoty však „*zpravodajství nepředstavuje pouze obsah zpráv, se kterými přicházíme do styku jako jejich každodenní příjemci. Zpravodajství je také specifickou činností vykonávanou mediálními profesionály v rámci mediálních organizací.*“ Na tom, co je obsahem zpravodajství, jehož vymezení je pro tuto práci mnohem důležitější, jelikož nám jde o správné pochopení rozdílu mezi zpravodajskými jednotkami a publicistickými jednotkami, se Jílek s Trampotou v podstatě shodují. Trampota o zpravodajství píše jako o „*nabízení informací o rozmanitých událostech, které by mohly být pro příjemce důležité, užitečné – nebo alespoň zajímavé.*“¹⁰

---

⁷ JÍLEK, Viktor. *Žurnalistické texty jako výsledek působení jazykových a mimojazykových vlivů*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2009. ISBN 978-80-244-2218-3, str. 52.

⁸ JÍLEK, Viktor. *Lexikologie a stylistika nejen pro žurnalisty: studijní text pro distanční studium*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2005, Studijní texty pro distanční studium. ISBN 80-244-1246-2, str. 110.

⁹ Tamtéž. str. 55.

¹⁰ TRAMPOTA, Tomáš. *Zpravodajství*. Praha: Portál, 2006. ISBN 80-7367-096-8, str. 23.

Na zpravodajství jsou ze strany čtenářů, stejně jako ze strany jejich původců, kladeny požadavky. Mělo by být vždy přesné, aktuální, vyvážené, objektivní, naopak nesmí být zatíženo názory či emocemi. Tyto požadavky na zpravodajství vyplývají z jeho informativní funkce. Aby bylo informativní funkce vždy možné dosáhnout, byl v oblasti masové komunikace stanoven komplex norem – informační kvalita – objektivita.

Jílek vysvětluje, že „objektivita a představuje ústřední pojem ve vztahu ke kvalitě poskytovaných informací, jedná se o jeden ze základních standardů působení médií a jejich případného hodnocení. Nároky na informace jsou motivovány širšími společenskými požadavky, jde o potřebu informované společnosti. Týká se způsobu výběru, získávání a práce s informacemi jak v rovině tematicko-obsahové, tak při jejich jazykovém zpracování. V rámci normativních interakcí médií a prostředí má dodržování objektivitě dominantní postavení, neboť umožňuje přímé informování o událostech, ale také kontakt např. státních úřadů, zastánců nejrůznějších zájmů aj. s příjemci, a to bez zásahů třetích osob.“ V rámci objektivitě byly vymezeny dva konstituující prvky. Prvním z nich je faktičnost, která v sobě zahrnuje pravdivost, relevanci a informativnost. Druhá je nestrannost, které je dosahováno pomocí vyváženosti a neutrality.¹¹

Dílčí oblast publicistická, neterminologicky nazývána publicistika, naopak od zpravodajství zpravidla prezentuje vlastní názory, a kromě funkce informativní v ní hrají roli třeba funkce přesvědčovací, získávací či estetická. Právě na bázi funkcí odlišuje publicistiku od zpravodajství Čechová, která píše, že „texty publicistické nejen zprostředkovávají předání informací, ale informace jsou analyzované, komentované a hodnocené. Na rozdíl od textů zpravodajských s dominantní funkcí informativní, plní texty publicistického stylu v užším smyslu celý komplex dalších funkcí, a to především funkci persvazivní neboli přesvědčovací, dále získávací, ovlivňovací, formativní. Mnohdy v něm tedy nejde primárně o předávání nových informací, ale nová je právě jejich analýz s argumentací a prezentace určitého postoje k nim. Publicisté se snaží dopátrat všech souvislostí, příčin a důsledků.“¹² Bartošek společně s Jakobsonem dodávají, že „publicistické texty pak vyjadřují především postoj autora sdělení k lidem i světu a jsou emotivní (expresivní): směřují k dojmu jisté emoce (pravdivé nebo fingoané) zaměřené na adresáta.“¹³

---

¹¹ JÍLEK, Viktor. *Žurnalistické texty jako výsledek působení jazykových a mimojazykových vlivů*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2009. ISBN 978-80-244-2218-3, str. 58-59.

¹² ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná česká stylistika*. Praha: ISV, 2003. ISBN 80-86642-00-3, str. 227-228.

¹³ BARTOŠEK, Jaroslav. *Žurnalistika: úvod do studia*. 1. vyd. Olomouc: Filosofická fakulta Univerzity Palackého, 1997, str. 63.

2.1.2. Veřejnoprávní média

Veřejnoprávní médium nebo také médium veřejné služby, je takové médium, které je placeno veřejností pomocí tzv. cílené daně, tedy koncesionářských poplatků (ty v České republice ze zákona odvádějí všechny domácnosti s televizním a rozhlasovým přijímačem). Povinnosti a rozsah veřejné služby pak takovýmto mediálním institucím určuje zákon. Jsou, obzvláště kvůli televizním stanicím, díky kterým mají největší dosah, považovány za nejdůležitější kontrolory třech zdrojů státní moci, na nichž stojí demokracie, a to moc parlamentu, exekutivy a soudnictví. Tato kontrolní funkce médií spočívá v kritickém způsobu hodnocení politických a mocenských procesů, odhalování jejich pozadí a poukazování na politické alternativy. Veřejnoprávní média si zakládají na třech pojmech: pluralisticko-stranicky neutrální informace, objektivita a etický kodex.¹⁴ Ve vyspělých zemích jsou taková média považována za součást moderní společnosti.

V České republice se veřejnoprávními televizními stanicemi stala Česká Televize v roce 1991, kdy „Zákon o České televizi z roku 1991 ustavoval Českou televizi se sídlem v Praze zcela oddělenou od státu: Stát neodpovídá za závazky České televize a Česká televize neodpovídá za závazky státu.“¹⁵ Česká televize musí ze zákona zavázána poskytovat mix vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů a přispívat k právnímu vědomí obyvatel České republiky. Jednou z dalších povinností stanovených zákonem je vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví. A v neposlední řadě také rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin.¹⁶

Za vůbec první veřejnoprávní instituci na světě je považována BBC (British Broadcasting Corporation), která vznikla v roce 1922 jako komerční společnost a později se transformovala do média veřejné služby a další taková média vznikala po jejím vzoru.¹⁷ McQuail o BBC píše: „Její hlavní princip ve zpravodajském referování i v reálném jednání

---

¹⁴ HVÍŽDALA, Karel. *Moc a nemoc médií: rozhovory, eseje a články 2000-2003*. Praha: Máj, 2003. ISBN 80-86569-70-5, str. 236-242.

¹⁵ VACKOVÁ, Barbora. Média veřejné služby (ČT, ČRo, ČTK). *Revue pro média č.7* [online]. Brno: FSS MU. 07/2004. [cit. 24.3.2021]. Dostupné z: http://rpm.fss.muni.cz/Revue/Heslar/media_veřejne_sluzby.htm

¹⁶ Zákon o České Televizi. [online]. [cit. 24.3.2021]. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/zakony/>

¹⁷ HVÍŽDALA, Karel. *Moc a nemoc médií: rozhovory, eseje a články 2000-2003*. Praha: Máj, 2003. ISBN 80-86569-70-5, str. 243.

slovy lze popsat slovy „držení středu pole“ (Kumar, 1975). Znamená to být spíše účastníkem diskuse než pouze prostředníkem mezi diskutujícími stranami.“¹⁸

2.1.3. Nová média a internetová žurnalistika

Sít' internetu a s ním spojeným Worl Wide Webem (www) se začaly rozvíjet v poslední čtvrtině 20. století. Internet nebere v potaz existenci prostoru a stejně tak i časová dimenze je pro něj dána pouze technickou dostupností sítě, tedy množstvím informací, které mohou do počítače za určitý čas „protéci“. Vzdálenost zdroje od příjemce pro průběh komunikace není důležitá.¹⁹

Média fungující prostřednictvím internetu jsou nazývána novými médii. Starší literatura (do poloviny devadesátých let 20. stol.) avšak za nová média označuje prostředky, které se objevily jako novinky po úspěšném nástupu televize. Dnes ale už můžeme pojem nová média pokládat za synonymum k počítačovým nebo digitálním médiím. *„Nová média tvoří velmi širokou a velmi různorodou skupinu z hlediska funkce, přenášených sdělení i způsobů užívání; patří mezi ně mobilní telefony a počítačové hry, stejně jako elektronická pošta, webové stránky nebo internetová televize. Všem novým médiím je však společná jejich základní vlastnost – systém dvojí reprezentace. Na vrchní úrovni jsou sdělení formulována ve srozumitelných a známých kódech (texty, obrazy, zvuky atd.) na spodní úrovni jsou tyto primární kódy sekundárně kódovány do sekvencí logických jedniček a nul binárního kódu. S kódy na této strojové úrovni lidé nedokážou pracovat, proto nutně potřebují „překladače“ – počítače. Z povahy binárního kódu pak vyplývají ostatní vlastnosti nových médií. Sdělení v binární kódu lze libovolně množit, přičemž jednotkové náklady na každou kopii jsou zanedbatelně nízké. Díky jednoduchosti binárního kódu je možné digitální data ukládat na jakýkoliv typ nosiče. Nová média také radikálním způsobem mění distribuci mediálních obsahů.“²⁰*

Vlastnost nových médií, kterou u těch tradičních vůbec nenajdeme, je možnost automatizovaného zpracování jejich obsahů. Další vlastnosti, které se pak novým médiím připisují, jsou interaktivita, multimedialita, síťovost, globální dostupnost, demokratičnost atd. *„Jakkoliv ale tyto vlastnosti mnohá nová média mají a právě ony zásadním způsobem přispívají ke změnám sociální a mediální reality, nemůžeme je na jejich základě definovat. Tvůrce každého nového média může v podstatě libovolně nastavit jeho vlastnosti, některé*

---

¹⁸ McQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 4. Praha: Portál, 2009. ISNB 978-80-7367-574-5, str. 295.

¹⁹ JIRÁK, Jan, KOPPLOVÁ, Barbara. *Média a společnost: Stručný úvod do studia médií a mediální komunikace*. 2. vyd. Praha: Portál, 2007. ISNB 978-80-7367-287-4, str. 196-197.

²⁰ REIFOVÁ, Irena. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-926-7, str. 134.

z charakteristik potlačit a jiné akcentovat.“²¹ Za největší zvláštnost médií, která se v tomto prostředí realizují, je podle Jiráka s Kopplovou stejně považována vyšší interaktivita, tedy větší možnost, aby se na podobě konečného produktu podíleli i jeho příjemci, a to tím, že komunikují s podavatelem či jeho produktem. Interaktivita se tedy v tomto případě rovná větší možnosti zapojení zpětné vazby do komunikačního chování. Internet, jak tedy píše Jiráček s Kopplovou, „je spíše rozšířením dosavadních komunikačních schopností než jejich zásadní změnou.“²²

Nová média poskytují prostor rozmanitým komunikačním aktivitám, od interpersonálních, přes skupinové, po skutečně veřejnou komunikaci (internetové deníky, časopisy, internetové rozhlasové stanice, www stránky apod.).²³

„Internetová žurnalistika je novinářská práce pro média, jež jsou čtenářům distribuována na prostřednictvím sítě internetu.“²⁴ Internetovou žurnalistiku lze rozdělit na profesionální a amatérskou. Amatérské publikace samozřejmě najdeme i ve světě tradiční žurnalistiky, tam jsou ale pouze okrajovým jevem z důvodu vysokých nákladů na publikaci a distribuci. V prostředí internetu jsou ale náklady na publikování a distribuci naprosto zanedbatelné. Vydavatel webového časopisu může zvládnout časopis psát, graficky upravovat a publikovat zcela sám, a to ve svém volném čase. Navíc může publikovat bez obvyklých překážek, jako jsou licence, registrace nebo vyjednávání s distributory. Tato vydavatelská svoboda má pochopitelně vliv na množství vydávaných titulů a jejich životnost. Pro potřeby této bakalářské práce se ale budu dále zabývat pouze internetovou žurnalistikou profesionální. Ta se vyznačuje tím, že je žurnalista za svou práci placen a vykonává ji tedy jako své zaměstnání.²⁵

Na rozdíl od tradičních médií mají periodika publikovaná na internetu globální dosah (geografická vzdálenost čtenáře, jak už bylo zmíněno, nehraje roli) a nemusí mít pevně danou periodicitu. Mohou vycházet týdně nebo denně, nejčastěji je ale jejich obsah aktualizován a doplňován průběžně. Důležité články mohou být aktualizovány i několikrát denně, přičemž čtenář obvykle nemá šanci zjistit, které části byly změněny a zda byly informace pouze připsány nebo také přepsány. Takovéto nové pojetí aktuálnosti zásadně zasahuje do pracovního rytmu profesionálního žurnalisty z internetových novin. Takový novinář musí být velmi pohotový, jelikož se jednotlivá média permanentně snaží mít zprávu dřív než konkurence, i kdyby jen o

---

²¹ REIFOVÁ, Irena. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-926-7, str. 135.

²² JIRÁK, Jan, KOPPLOVÁ, Barbara. *Média a společnost: Stručný úvod do studia médií a mediální komunikace*. 2. vyd. Praha: Portál, 2007. ISBN 978-80-7367-287-4, str. 196-197.

²³ Tamtéž, str. 196-197.

²⁴ REIFOVÁ, Irena. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-926-7, str.324.

²⁵ Tamtéž, str. 325.

několik minut. Zároveň musí být také univerzální, jelikož je žádoucí, aby byla zpráva doplněna o obrázky a případně webovými odkazy. Protože jsou internetové noviny pod časovým tlakem, méně se dbá na redakční úpravu a články tak často vycházejí s pravopisnými či věcnými chybami, což ale nemá tak katastrofální důsledky jako v tradičních médiích, protože publikovaný text je možné libovolně revidovat. Některá internetová periodika se pak snaží zvyšovat svou atraktivitu tím, že do obsahu zavádí interaktivní prvky, jako jsou například ankety a hlasování, častá je také možnost umístit k článku svou připomínku či komentář a reagovat i na komentáře ostatních. Hlavní charakteristikou, plynoucí z faktu, že stejně jako internetová periodika tak i internetová žurnalistika mohou mít mnoho podob, je, že vytvářet nové formáty je mnohem snazší, neboť množina možností, ze kterých lze volit je daleko širší než u tradičních médií.²⁶

Téma internetové žurnalistiky stručně shrnuje McQuail, který píše: *„Internetová žurnalistika má své zastánce i kritiky, ale je dosud nejistým oborem. Značnou část internetového obsahu dnes produkují zavedené zpravodajské organizace, i když často jen s nepatrnými odchylkami od tištěné verze (Boczkowski, 2002). Existuje také mnoho rozmanitých a nezávislých zpravodajských zdrojů (Sundae a Ness, 2001), ale kromě toho i mnoho zdrojů netypických. Lze tomu přičítat pozitivní i negativní významy. Boczkowski (2004) se domnívá, že žurnalistika se dnes méně soustředí na novináře a více na uživatele, a kromě toho jako profesní činnost ztrácí svou zřetelně vymezenou hranici. Charakteristickým rysem nově vzniklé situace je také pokus – částečně motivovaný profesionalitou – udržet hranici mezi tradiční a internetovou žurnalistikou. McCoy (2001) vychází z případové studie a uvádí, že zavedený tisk tváří v tvář novým mediálním výzvám projevuje sklon prosazovat vlastní autoritu a právo definovat, co je zpravodajství. Kritické internetové žurnalistiky často tvrdí, že navzdory proklamované autonomii je toto odvětví ještě více „tržně orientováno“ než zavedená tradiční žurnalistika (E. L. Cohen, 2002).“²⁷*

2.1.4. Teorie agenda-setting

S termínem „agenda-setting“ začali pracovat McCombs a Shaw (1972, 1993) pro obecnější popsání jevu již dlouhodobě zkoumaného v kontextu předvolebních kampaní. V rámci tří týdnů monitorovali vývoj postojů nerozhodných voličů a srovnávali jednotlivé posuny spolu s množstvím zpravodajských článků, úvodníků, komentářů a vysílaných reportáží,

---

²⁶ REIFOVÁ, Irena. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-926-7, str. 326.

²⁷ McQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 4. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-574-5, str. 298-299.

kteřé byly v Chapel Hillu, kde výzkum probíhal, dostupné. Výzkum prokázal, že pět nejsledovanějších témat nastolovaných mediální agendou téměř perfektně koreluje s pěti nejdůrazňovanějšími tématy v agendě veřejné, reprezentované právě nerozhodnými voliči.²⁸ Hlavní myšlenkou pro popis tohoto termínu je, že zpravodajská média veřejnosti naznačují, co jsou hlavní témata dne, přičemž toto naznačení se následně odrazí v tom, co bude veřejností vnímáno jako nejdůležitější aktuální záležitosti.²⁹

Reifová ve Slovníku mediální komunikace popisuje agenda-setting, tedy nastolování agendy, dvěma způsoby. Nejdříve z obecného hlediska jako „*model procesu prosazování určitých témat do veřejného diskurzu a současné vylučování určitých témat z tohoto diskurzu, který probíhá ve vzájemné interakci tří agend – agendy veřejné, agendy politické a agendy mediální*“. Za druhé jej popisuje v rámci mediálních studií, kde hovoří o „*hypotéze o vlivu, respektive účinku médií na obsahy myšlení a veřejného a politického diskurzu, podle níž jsou média schopna (nezáměrně, ale i záměrně) exponovat určité události a současně určovat pořadí důležitosti exponovaných událostí, jež tvoří součást veřejného prostoru*.“³⁰

Koncept nastavování agendy se opírá o gatekeeping a o představu, že o pozornost ve veřejném prostoru se uchází mnohem větší počet témat, než kolik jich skutečně může pozornost veřejnosti skutečně připoutat. Zároveň se na podobě mediální agendy podílí tlak ze strany vlivnějších médií, což otevírá pole pro politickou elitu a její snahu záměrně ovlivňovat agendu médií. Média tak, kromě další řady faktorů, hrají významnou roli v tom, která témata se v soutěži o postavení ve veřejném prostoru uplatní. Teorie agenda-settingu potom podle Reifové „*hledá odpověď na otázku, proč se určité informace o některých tématech stanou součástí veřejné debaty, zatímco jiná zůstanou stranou pozornosti, a proč jsou některá témata vnímána veřejností jako závažnější než ostatní. Každá z agend se snaží prosadit vlastní témata v soutěži s ostatními agendami, přičemž názory na to, která z agend je schopna dominance, se liší a zřejmě závisejí na dobovém hodnocení významu a moci jednotlivých relevantních institucí (médiá, veřejnosti a politiky)*.“³¹

Když McCombs odpovídal na otázku „*Proč dochází k nastolování agendy?*“ došel k principu potřeby orientace. Ten v oblasti veřejných věcí platí tak, že čím větší potřebu orientace jednotlivec pociťuje, tím pravděpodobněji bude naslouchat agendě masových médií poskytující informace o politice a vládě. Tento koncept potom určuje, která témata se s největší

---

²⁸ REIFOVÁ, Irena. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-926-7, str. 16.

²⁹ McQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 4. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-574-5, str. 528.

³⁰ REIFOVÁ, Irena. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-926-7, str. 16.

³¹ Tamtéž.

pravděpodobností přesunou z mediální agendy do agendy veřejné. A to budou konkrétně témata, která jsou nevtíravá a jednotlivci s nimi nemají příliš velkou zkušenost. Koncept potřeby orientace nenapomáhá pouze k lepšímu vyjasnění okolností pro co nejpravděpodobnější převzetí agendy masových médií, ale také vyjasňuje účinky různých kanálů užitých v průběhu procese nastolování agendy. Tedy objasňuje, jak lidé užívají novinové, televizní či internetové zpravodajství a také jaké okolnosti hrají roli v různě velkých účincích těchto médií. Nakonec se koncept potřeby ukázal být tím nejdůležitějším z těch působících jako kontingentní podmínky nastolování agendy, které účinky agendy buďto posilují, nebo zmenšují.³²

Mezi nejdůležitější důsledky nastolování agendy můžeme označit usměrňování, tj. zvýznamňování perspektiv. Takovéto zvýraznění určitého přístupu k věci může významně ovlivňovat veřejný názor na veřejnou osobu, událost atd. „*Při rozhodování se jednotlivci totiž opírají o agendu významných objektů a atributů ve své mysli, tedy o agendu, kterou jim mimo jiné nastolily také masová média.*“³³ Důležité je ale také zmínit, že velký vliv na to, jakou roli budou média v ovlivňování veřejného mínění hrát, má síla jednotlivých médií.³⁴

V rámci nastolování témat se můžeme setkat s jedním jeho aspektem, a to se zdůrazňováním témat, anglicky primingem. O primingu se mluví především v souvislosti s volebními kampaněmi nebo politikou obecně. V podstatě jde o jev, kdy se určitá skupina snaží prosazovat nějaké záležitosti a tím na ně upozornit, zvýšit jejich důležitost, popřípadě takto zakrýt záležitosti jiné, u kterých se chce ona skupina publicitě vyhnout. Takovéto zdůrazňování témat potom může mít velký dopad na veřejné mínění, jelikož se tvoří prostřednictvím médií.³⁵

Jak u primingu, tak i u teorie nastolování agendy ale platí, že ačkoli se zdají být pravdivými, jsou v praxi velmi obtížně prokazatelné. Jak ale McQuail dodává: „*Hledání důkazů bude pokračovat a bude vycházet ze zdokonalených teorií, pojmů a modelů. Jen těžko si dokážeme představit, že by zájem o tuto problematiku zeslábl.*“³⁶

2.1.5. Framing

S vyvíjejícím se výzkumem mediální agendy, začalo se věnovat více pozornosti skutečnosti, že média témata nejen vybírají a zveřejňují, ale také zpracovávají, a to různými

---

³² McCOMBS, Maxwell E. *Agenda setting: nastolování agendy – masová média a veřejné mínění*. Praha: Portál, 2009. ISNB 978-80-7367-591-2, str. 106-108.

³³ Tamtéž, str. 176-179.

³⁴ TRAMPOTA, Tomáš. *Zpravodajství*. Praha: Portál, 2006. 192 s. ISNB 80-7367-096-8, str. 119.

³⁵ McQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 4. Praha: Portál, 2009. ISNB 978-80-7367-574-5, str. 529-530.

³⁶ Tamtéž.

způsoby u různých ale i u stejných událostí, u kterých pak mohou některé vlastnosti zdůraznit a jiné naopak potlačit. „*Těchto skutečností si všímaly některé novější výzkumy, které se soustředily na takzvanou druhou úroveň nastolování agendy – nastolování agendy atributů. Mezi tyto atributy patří i zarámování událostí (framing) (McCombs, 2004, s. 87)*“³⁷

Framing, česky rámování nebo rámcování, je významný koncept, který může označovat jak konkrétní rámeček mediálního obsahu, tak může také popisovat proces rámcování, vzniku rámců, anebo také jejich prostupování do veřejnosti. Konkrétně ho lze, z pohledu významnosti a samotného procesu rámcování, popsat takto: „*Rámcovat znamená vybírat určité aspekty vnímané reality a zvýšit jejich významnost ve sdělovaném textu tak, že se prosazuje určitá definice problému, kauzální vysvětlení, morální hodnocení či také doporučení řešení popisované záležitosti (Entman, 1993).*“³⁸ Na základě této definice můžeme říct, že rámcování je vybírání a zdůrazňování konkrétních znaků v náplni médií, které souvisí s určitým objektem. Jako výsledek tohoto procesu lidé objekty také zasazují do rámců a když přemýšlí cí hovoří o jejich znacích, přiřazují jim různou důležitost.³⁹

Ve zpravodajství se tyto popisy osob, veřejných témat a dalších objektů mohou objevit jako jednoduché atributy, např.: věk nebo místo narození, ale také jako atributy velice složité, mezi nimi např.: soucitný konzervatismus či nová levice. Hrubá pojmenování těchto znaků se objevují v titulcích zpráv, anebo mohou podle McCombse být také „*těsnopisným označením rámců, dominantních perspektiv použitých za účelem uspořádání zpravodajské reprezentace objektů a soukromých názorů na ně. Rámeček je atributem zkoumaného objektu, protože jej popisuje. Ovšem ne všechny atributy jsou rámce. Pokud je rámeček definován jako dominantní perspektiva pohledu a objekt – všudypřítomný popis a charakterizace objektu –, pak je užitečné jej vymezit jako zvláštní typ atributu. Rámeček disponuje významnými gestalt kvalitami, které jej odlišují od ostatních atributů objektu.*“⁴⁰

„*Role rámců v organizování myšlení a vytváření jednotného schématu, jež je podstatně víc než jen sumou jednotlivých částí, je základem jejich gestalt povahy. Dalším aspektem gestalt vlastností rámců, který je odlišuje od mnoha jiných atributů je jejich schopnost strukturovat myšlení, ovlivňovat jako přemýšlíme o politických tématech, kandidátech či jiných objektech ve zprávách.*“⁴¹ Stephen Reese v předmluvě knihy Framing Public Life stanovil pracovní definici

---

³⁷ TRAMPOTA, Tomáš. *Zpravodajství*. Praha: Portál, 2006. 192 s. ISBN 80-7367-096-8, str. 122.

³⁸ McCOMBS, Maxwell E. *Agenda setting: nastolování agendy – masová média a veřejné mínění*. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-591-2, str. 132-133.

³⁹ Tamtéž, str. 132-133.

⁴⁰ Tamtéž, str. 134.

⁴¹ Tamtéž, str. 135.

rámců takto: „*Rámce jsou organizující principy, které jsou společensky sdílené a trvalé v čase, které působí symbolicky tak, že smysluplně strukturují společenský svět.*“⁴²

Rámování je podle McQuaila jedním z plánovaných krátkodobých účinků médií. Popisuje ho pak jako přijetí stejného interpretačního rámce a subjektivního přibarvení, které jako příjemci využíváme k zasazování jednotlivých zpráv do kontextu. Výzkumy obsahu zpravodajství ukazují, že zprávy jsou tematicky a námětově zarámovány pro jejich snazší pochopení, jelikož se předpokládá, že publikum bude při jejich zpracování používat podobné rámce. Rámování je také způsob, jak interpretovat izolovaný fakt, bez kterého se novináři takřka neobejdou. Při použití rámování se ale odchylují od čisté objektivnosti k nezamýšlené předpojatosti. Jestliže totiž informace přichází k novinářům skrze zdroje, bývá již zasazena do určité rámce vyhovujícího potřebám a účelům zdroje, tím pádem pravděpodobně není zcela objektivní. Je také důležité mít na paměti, že stejné události nemusí být ve všech médiích, zemích či mediálních systémech rámovány stejně. Často na to mají vliv politické faktory a veřejné mínění.⁴³

McQuail také dále píše, že představa rámování je přitažlivá a přináší hypotézu, která říká, že se publikum při dozívání nových informací nechává vést žurnalistickými rámci, přičemž se seznámí také s nimi samotnými. Zmiňuje Cappella a Jamiesona (1997, s. 98), kteří představili model účinků rámování založený na ústřední myšlence, že zpravodajské rámce vyvolávají určité závěry, představy, soudy a kontrasty. Ty se mohou týkat určitých záležitostí, politiky i politiků. Působení rámce při procesu účinku médií ale není zcela jasné a existuje víc modelů účinků rámování. I přes tyto složitosti, ale McQuail píše, že „*máme dostatek důkazů, zejména z výzkumu politické komunikace, jimiž můžeme prokázat existenci takových účinků na publikum, jež jsou v souladu se zpravodajskými rámci. Iyengar (1991) ukázal, že způsob rámování zpráv o sociálních problémech ovlivnil pravděpodobnost, s níž publikum „vinilo oběť“ za potíže, do nichž se dostala. Výzkum zpravodajství o válce v Perském zálivu v roce 1991 ukázal, že rámování zpráv povzbudilo publikum, aby podpořilo spíše vojenské než diplomatické řešení krize (Iyengar a Simon, 1997). McLeod a Detenber (1999) zjistili, že různě zarámované zpravodajské reportáže o stejných protestech měly různé účinky na diváky. Například Jamieson a Waldman (2003) připisují neúspěšnou kandidaturu Ala Gorea proti*

---

⁴² REESE, Stephen, GANDY, Oscar, GRANT, August. *Framing Public Life: Perspectives on Media and Our Understanding of the Social World*. New York: Taylor & Francis Inc, 2001. ISBN 978-08-0583-653-0, str. 11.

⁴³ McQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 4. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-574-5, str. 389-520.

Georgu W. Bushovi v amerických prezidentských volbách způsobu, jakým byla tato záležitost rámována.“⁴⁴

2.2. Historický kontext britské královské rodiny

Britská monarchie je institucí s dlouholetou tradicí. Od roku 1917 mluvíme ve Spojeném království o vládě Windsorské dynastie⁴⁵, v jejímž čele stojí už šedesát devět let královna Elizabeth II⁴⁶. V této podkapitole budou objasněny historické události týkající se britské královské rodiny, které se tematicky dotýkají výzkumu této bakalářské práce, a které budou v souvislosti s výzkumem dále okomentovány v metodologické a analytické kapitole.

2.2.1. Abdikace krále Edwarda VIII.

Abdikace krále Edwarda VIII. je do teoretické části zahrnuta z toho důvodu, že jde o důležitou událost, která se bude ve výzkumu dále vyskytovat a je tedy v zájmu této práce, aby její okolnosti přiblížila. Zároveň jde o událost, bez které by dnes na britském trůnu nikdy neseděla královna Elizabeth II.

Edward byl prvorozeným synem krále George V., a tím pádem následníkem britského trůnu. Když jeho otec v roce 1910 nastoupil na trůn, dostal ve svých šestnácti letech titul prince z Walesu. Princ nebo také kníže z Walesu je titul vyhrazený pro zjevného následníka trůnu.⁴⁷ Po otcově smrti nastoupil 20. ledna roku 1936 na britský trůn.⁴⁸ Jen několik měsíců po jeho nástupu na trůn způsobil konstituční krizi tím, že oznámil svůj záměr oženit se s dvakrát rozvedenou Američankou, Wallis Simpsonovou. Anglikánská církev (The Church of England) v době vlády krále Edwarda VIII. nepovolovala sňatky rozvedených a s ohledem k tomu, že Edward stál jako král v jejím čele, byl tento fakt vnímán jako největší překážka jeho sňatku s Wallis. Jednou z variant možného sňatku bylo morganatické manželství⁴⁹. V takovém případě by se Edward s Wallis Simpsonovou mohl oženit, ale nestala by se z ní královna a na jejich

---

⁴⁴ McQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 4. Praha: Portál, 2009. ISNB 978-80-7367-574-5, str. 526-527.

⁴⁵ The Royal Household. The house of Windsor. *Royal.uk* [online]. © 2009-2021 [cit. 8.4.2021] Dostupné z: <https://www.royal.uk/house-windsor>

⁴⁶ The Royal Household. Her Majesty The Queen. *Royal.uk* [online]. © 2009-2021 [cit. 8.4.2021] Dostupné z: <https://www.royal.uk/her-majesty-the-queen>

⁴⁷ V současné době je držitelem titulu Prince of Wales syn Elizabeth II. princ Charles, otec princů Williama a Harryho.

⁴⁸ Clarence House. Titles and Heraldry. *Princeofwales.gov.uk* [online]. © 2010-2021 [cit. 5.4.2021]. Dostupné z: <https://www.princeofwales.gov.uk/titles-and-heraldry>

⁴⁹ Sňatek, v němž jeden z partnerů je nižšího společenského původu než ten druhý.

potomky by se nevztahovalo nástupnické právo. Nakonec ale tehdejší kabinet i tuto možnost zamítl.⁵⁰

Edward VIII. si tak musel zvolit mezi trůnem a ženou. 10. prosince 1936 podepsal svou abdikaci, vzdal se trůnu a opustil zemi. S Wallis Simpsonovou se oženil ve Francii bez požehnání anglikánské církve. Na anglický trůn po něm nastoupil jeho mladší bratr a stal se králem Georgem VI.⁵¹

2.2.2. Nástup královny Elizabeth II.

Podkapitola nástup královny Elizabeth II. na trůn má v rámci teoretické části doplnit souvislosti z dějin britské královské rodiny tak, aby usnadnila orientaci v problematice a ukotvila příbuzenské vztahy mezi osobami, o nichž se bude výzkum dále zmiňovat.

Poté, co její strýc Edward VIII. abdikoval a na trůn místo něj nastoupil její otec George VI, stala se z desetileté Elizabeth následnice trůnu. V průběhu roku 1951 se zdraví jejího otce začalo zhoršovat a tehdy pětadvacetiletá Elizabeth začala otce na některých veřejných vystoupeních nahrazovat.

Na začátku roku 1952 odjela se svým manželem Philipem, vévodou z Edinburghu, na tour po Austrálii a Novém Zélandu po cestě do Keni. 6. února 1952 krátce po jejich příjezdu do Keni se k Elizabeth dostala zpráva o úmrtí jejího otce a následně také o jejím okamžitém nástupu na trůn.⁵² Elizabeth II. byla korunována britskou královnou 2. června 1953 ve Westminsterském opatství. Královna a její manžel princ Philip spolu mají čtyři potomky. Ještě před královninou korunovací se jako zjevný dědic v roce 1948 narodil princ Charles a v roce 1950 princezna Anna. Později, v průběhu vlády, porodila královna Elizabeth II. další dva syny – v roce 1960 prince Andrewa a o čtyři roky později, v roce 1964, prince Edwarda. V roce 2015 se stala nejdéle vládnoucím britským monarchou.⁵³

2.2.3. Princezna Diana

Popis osoby lady Diany, jejího vztahu s princem Charlesem, osobních problémů a okolností její smrti je důležitý z hlediska pochopení důvodů stanovení některých z hypotéz a odkazů uváděných dále ve výzkumu.

---

⁵⁰ HOLMES, Anne Summer. *The Church of England and Divorce in the Twentieth Century: Legalism and Grace*. [online]. New York: Taylor & Francis, 2016. ISBN 9781315408491, str. 44-48.

⁵¹ Tamtéž.

⁵² LACEY, Robert. *Royal: Her Majesty Queen Elizabeth II*. London: Little, Brown, 2002. ISBN 0-316-85940-0, str. 166.

⁵³ The Royal Household. Her Majesty The Queen. *Royal.uk* [online]. © 2009-2021 [cit. 6.4.2021]. Dostupné z: <https://www.royal.uk/her-majesty-the-queen>.

Vlastním jménem Diana Spencer byla první ženou prvního syna královny Elizabeth II., dědice britského královského trůnu, prince Charlese. Lady Diana si tehdy třiatřicetiletého Charlese, prince z Walesu vzala ve svých dvaceti letech, a to 29. července 1981. Rok po svatbě se královskému páru narodil první syn princ William, o další dva roky později ho následoval druhý syn, princ Harry.⁵⁴

Manželství princezny Diany a prince Charlese, ale nebylo šťastné. V listopadu 1995 bylo v pořadu *Panorama* od BBC odvysíláno interview mezi Dianou a novinářem Martinem Bashirem, ve kterém Diana vypověděla o svém příchodu do královské rodiny, mentálních problémech, bojích s tlakem ze strany médií, jejím manželství s princem Charlesem a jejich odloučení v důsledku nemanželských afér. V souvislosti se vztahem svého manžela a jeho bývalé přítelkyně Camilly Parker Bowles pronesla: „*V manželství jsme byli tři, a tak tam bylo trochu plno.*“⁵⁵ Rozhovor se ukázal být jakýmsi bodem zvratu, když v prosinci téhož roku Buckinghamský palác ohlásil, že královna doporučila Charlesovi a Dianě, aby se rozvedli.⁵⁶

Princ a princezna se oficiálně rozvedli 28. srpna 1996. Dianě i nadále zůstal titul princezny z Walesu, zbavena byla pouze titulu Její královská výsost, jelikož toho nabyla při uzavření manželství. Poté odstoupila z čela většiny svých charit a vzdala se i jiných sponzorství.⁵⁷

Princezna Diana tragicky zemřela na následky zranění z dopravní nehody v Paříži (Francie), a to 31. srpna 1997. Auto, ve kterém cestovala, narazilo ve vysoké rychlosti do mostu Pont de l'Alma potom, co se řidič snažil ujet fotografům, kteří auto pronásledovali na motorkách.⁵⁸

2.2.4. Camilla, vévodkyně z Cornwallu

Na vévodkyni Camillu se tato podkapitola teoretické části soustřeďuje proto, že je zmiňována v některých hypotézách výzkumu, které předpokládají, že bude k vévodkyni z Cornwallu v analyzovaných médiích připodobňována právě vévodkyně Meghan, a to především proto, že jsou obě ženy již dříve rozvedené a jsou také obě starší než jejich partneři.

---

⁵⁴ The Royal Household. Diana, Princess of Wales. *Royal.uk* [online]. © 2009-2021 [cit. 6.4.2021]. Dostupné z: <https://www.royal.uk/diana-princess-wales>

⁵⁵ The Panorama interview. [online]. *BBC*, 1995. [cit. 6.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.co.uk/news/special/politics97/diana/panorama.html>

⁵⁶ Queen orders Charles, Diana to divorce. [online]. *Los Angeles Times*, 1995. [cit. 13.4.2021]. Dostupné z: <https://www.latimes.com/archives/la-xpm-1995-12-21-mn-16515-story.html>

⁵⁷ The Royal Household. Diana, Princess of Wales. *Royal.uk* [online]. © 2009-2021 [cit. 6.4.2021]. Dostupné z: <https://www.royal.uk/diana-princess-wales>

⁵⁸ 1997: Princess Diana dies in Paris car crash. [online] *BBC*, 1997. [cit. 6.4.2021]. Dostupné z: http://news.bbc.co.uk/onthisday/hi/dates/stories/august/31/newsid_2510000/2510615.stm

Vévodkyně Camilla, známá také jménem svého prvního manžela jako Camilla Parker Bowles, je druhou manželskou britského prince z Walesu Charlese. Vztah mezi Camillou a Charlesem poprvé začal ještě předtím, než se seznámil s lady Dianou. Pak ale rychle skončil a o jeho dalším pokračování se pouze spekulovalo. Veřejně známou se aféra stala až po vydání knihy *Diana: Her True Story* v roce 1992, na kterou navázal také skandál Camillage – ve kterém šlo o nahrání a zveřejnění přepisů soukromých hovorů mezi princem a Camillou.

Veřejná pověst prince Charlese byla poškozena a Camilla byla v britských tabloidech zobrazována jako padouch. O jejich vztahu Charles poprvé veřejně promluvil v rozhovoru v roce 1994, kde o Camille řekl: „*Je to už dlouhou dobu má věrná kamarádka a mou věrnou kamarádkou ještě dlouho zůstane.*“⁵⁹

Po obou jejich rozvodech se vztah stal veřejným a v roce 1996 si Charles najal Marka Bolland⁶⁰, aby povznesl Camillin veřejný profil.⁶¹ V roce 2001 se Camilla poprvé setkala s královnou Elizabeth II. a její vztah s princem Charlesem byl tak považován na posvěcený. O dva roky později se Camilla přestěhovala do princova oficiálního sídla a v roce 2005 se spolu s Charlesem uzavřeli civilní sňatek a Camilla se stala tak princeznou z Walesu a vévodkyní z Cornwallu.⁶²

2.2.5. Catherine, vévodkyně z Cambridge

Tato podkapitola se zaměří na příchod Kate Middleton do královské rodiny, ale především na její vztahy s britskými, ale i jinými světovými médii. Do práce je zahrnuta opět proto, že porovnání vévodkyně Kate a vévodkyně Meghan bude ve výzkumu dále zmíněno a tento kontext tak má napomocet lepšímu porozumění problematiky.

Za svobodna Catherine Elizabeth Middleton je manželkou prvorozeného syna princezny Diany a prince Charlese, prince Williama. Po několikaletém vztahu a následném odloučení v roce 2007 se Kate s Willimam dali znovu dohromady a na podzim v roce 2010 se v Keni zasnoubili. O půl roku později 29. dubna 2011 pár uzavřel sňatek ve Westminsterském opatství.⁶³

---

⁵⁹ BRANDRETH, Gyles. *Charles and Camilla: Portrait of a Love Affair*. [online]. New York: Random House, 2007. ISBN 978-0-09-949087-6, str. 170-280.

⁶⁰ Mark Bolland je britský pracovník pro vztah s večeností.

⁶¹ Mark Bolland: Marital aide. [online] *The Independent*, 30.3.2005. [cit.6.4.2021] Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20150511110051/http://www.independent.co.uk/news/people/profiles/mark-bolland-marital-aide-6149523.htm5>

⁶² BRANDRETH, Gyles. *Charles and Camilla: Portrait of a Love Affair*. [online]. New York: House, 2007. ISBN 978-0-09-949087-6, str. 295-333.

⁶³ MORTON, Andrew. *William & Catherine: A Royal Wedding*. [online]. New York: St. Martin's Press, 2011. ISBN 978-0-312-64340-9, str. 134-162.

Kate se dostávalo velké mediální pozornosti hned po jejím dokončení univerzity. Stala se hlavním cílem britských bulvárních fotografů a o své soukromí s nimi vedla soudní spory.⁶⁴ V roce 2010 vyhrála soudní spor o fotografie z vánoční dovolené v Cornwallu.⁶⁵ Dva roky na to se vévodkyně bránila proti jejím polonahým fotografiím z dovolené na jachtě zveřejněných ve francouzské verzi magazínu *Closer*. Na konci soudního procesu v roce 2015 vyhrála sto tisíc eur.⁶⁶ V srpnu 2015 zveřejnil Kensingtonský palác dopis, který tiskový mluvčí vévodů z Cambridge rozeslal do mediálních organizací ve Spojeném království i jiných zemí. Dopis popisuje nebezpečí spojená s rostoucím počtem obtěžování paparazzi směřovaného k dětem vévodů ze Cambridge, princů Georgovi a princezně Charlotte.⁶⁷ Nejnovějším ze sporů s médii je spor z roku 2020 ohledně cover story magazínu *Tatler* s názvem „*Catherine the Great*“. Článek měl podle paláce obsahovat nepřesnosti a zkreslení.⁶⁸ Po nátlaku právníků byla online verze článku na podzim upravena.⁶⁹

2.2.6. Vévodové se Sussexu – Meghan a Harry

Poslední část teoretické kapitoly se zaměří na samotné vévody ze Sussexu. Tato podkapitola v krátkosti představí jejich původ, a poté se již zaměří na jejich společný život, a především na jejich komplikované vztahy s médii do roku 2020.

Princ Harry je mladším synem Charlese, prince z Walesu, a Lady Diany Spencer. V současnosti je šestým v pořadí k nástupu na trůn. Strávil deset let v ozbrojených silách, v rámci kterých s britskou armádou dvakrát odjel na službu do Afganistánu. Svou službu ukončil v roce 2015, od té doby se věnoval humanitární činnosti a reprezentaci britské královské rodiny.⁷⁰

---

⁶⁴ WICKS, Kevin. Kate Middleton: A Paparazzi Target Who Rivals Princess Diana. [online]. *BBC America*, 2005. [cit. 7.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbcamerica.com/anglophenia/2007/01/kate-middleton-a-paparazzi-target-who-rivals-princess-diana>

⁶⁵ WOODS, Richard. Kate Middleton set for £10,000 privacy victory. [online]. *The Times*, 2010. [cit. 7.4.2021]. Dostupné z: <https://www.thetimes.co.uk/article/kate-middleton-set-for-pound10000-privacy-victory-w0dl2j7x6fd>

⁶⁶ Duchess wins damages over topless photos. [online]. *BBC*, 2017. [cit. 7.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-41163712>

⁶⁷ Clarence House. A letter from Kensington Palace. *Princeofwales.gov.uk* [online]. 14.8.2015. [cit. 7.4.2021]. Dostupné z: <https://www.princeofwales.gov.uk/ourview/letter-kensington-palace>

⁶⁸ PETIT, Stephanie. Palace Issues Rare Statement Blasting 'Inaccuracies' in Report That Kate Middleton Is Stressed. [online]. *People*, 27.3.2020. [cit. 7.4.2021]. Dostupné z: <https://people.com/royals/kensington-palace-rare-statement-kate-middleton-after-meghan-markle-prince-harry-exit/>

⁶⁹ HALBERG, Morgan. Tatler Finally Edited Its Controversial Profile of Kate Middleton. [online]. *Observer*, 21.9.2020. [cit. 7.4.2021]. Dostupné z: <https://observer.com/2020/09/kate-middleton-tatler-profile-story-edited-kensington-palace/>

⁷⁰ The Royal Household. The Duke of Sussex. *Royal.uk* [online]. © 2009-2021 [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.royal.uk/The-Duke-of-Sussex>

Meghan Markle je původem z Los Angeles v Kalifornii, kde si vybuodovala kariéru jako herečka. Nejvíce ji proslavila role Rachel Zane v seriálu *Kravařáci*, kde strávila sedm sezón a natočila přes 100 epizod. Po příchodu do Spojeného království se stejně jako její manžel věnovala humanitární činnosti a podpoře královny Elizabeth II.⁷¹

Vztah prince Harryho a rozvedené americké herečky Meghan Markle začal v létě roku 2016. Hned v listopadu téhož roku nechal princ Harry vydat prohlášení, ve kterém kritizoval média za vniknutí do soukromí jeho vztahu s Meghan. O jejich zasnubách informoval veřejnost princ Charles 27. listopadu 2017.⁷²

Královská svatba se konala v květnu 2018 v kapli svatého Jiří na hradě Windsor, po které byly Harrymu a Meghan přiděleny tituly vévody a vévodkyně ze Sussexu. O rok později v květnu 2019 se páru narodil první potomek, syn Archie Mountbatten-Windsor.⁷³

Mediální pozornost ani spory po svatbě neutichly. V květnu 2019 agentura *Splash News* vydala veřejnou omluvu a zaplatila za škody, které vznikly poté, co poslala fotografie v helikoptéře k domu vévodů ze Sussexu a donutil je tak dům opustit.⁷⁴ Na podzim stejného roku, na konci jejich tour po jižní Africe, vyšlo najevo, že pár podniká právní kroky proti novinám *The Mail on Sunday* za to, že zveřejnili soukromý dopis vévodkyně Meghan jejímu otci Thomasi Markle.⁷⁵ Meghan soudní spor v únoru 2021 vyhrála. Soud rozhodl, že vydavatel novin *Daily Mail* a *The Mail on Sunday* zaplatí vévodkyni Meghan 90% právních nákladů.⁷⁶ Zároveň musel *The Daily Mail on Sunday* na titulní straně zveřejnit zprávu o tom, že vévodkyně nad ním v soudním sporu vyhrála. Internetová varianta *Mailonline* musela mít oznámení na své domovské stránce po celý týden.⁷⁷

V lednu 2020 vydali vévodové ze Sussexu na svém instagramovém profilu oznámení o jejich odstupu z předních pozic britské královské rodiny s tím, že svůj čas plánují rozdělit

---

⁷¹ The Royal Household. The Duchess of Sussex. *Royal.uk* [online]. © 2009-2021 [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.royal.uk/duchess-sussex>

⁷² Prince Harry, actress Meghan Markle engaged. [online]. *CBC NEWS*, 27.11.2017. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.cbc.ca/news/world/prince-harry-meghan-markle-royal-wedding-marriage-engaged-1.4417681>

⁷³ The Royal Household. The Duchess of Sussex. *Royal.uk* [online]. © 2009-2021 [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.royal.uk/duchess-sussex>

⁷⁴ PICHETA, Rob. Prince Harry accepts 'substantial' damages after helicopter photos forced royal couple from their home. *CNN*, 16.3.2019. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://edition.cnn.com/2019/05/16/europe/prince-harry-meghan-helicopter-pictures-gbr-intl-scli/index.html>

⁷⁵ Meghan and Harry's tour ends as Mail on Sunday vows to defend itself in court. [online] *BBC*, 2.10.2019. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-49904428>

⁷⁶ BUCHER, Phil. Meghan Markle Awarded \$625,000 in Legal Costs Over Privacy Case Against U.K. Tabloid. [online] *People*, 2.3.2021. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://people.com/royals/meghan-markle-awarded-legal-costs-privacy-case-uk-tabloid/>

⁷⁷ Mail on Sunday must publish front page statement of Meghan copyright win. [online]. *BBC*, 5.3.2021. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-56296835>

mezi Severní Ameriku a Británií a budou i nadále ctít svou povinnost vůči královně Elizabeth II.

Tahanice s médii ale pokračovaly i po odstupu. Hned v březnu 2020 poslal pár k soudu *Splash UK* poté, co bez svolení vyfotografovali vévodkyni s jejím synem na soukromé rodinné procházce v Kanadě. Případ byl vyřešen dohodou, ve které *Splash UK* souhlasil nepořizovat neautorizované fotografie rodiny.⁷⁸ V dubnu 2020 vévodové oznámili, že již nebudou nijak kooperovat se čtyřmi britskými tabloidy – *The Sun*, *The Daily Mail*, *The Mirror* a *The Express* (ani s jejich nedělními či internetovými vydáními). Královský pár měl s těmito čtyřmi deníky špatné vztahy již od začátku a vícekrát se vyjadřoval proti – jak sami nazvali – vytrvalému a agresivnímu pokrytí především vévodkyně Meghan. Princ Harry dokonce mluvil o rasistických narážkách. Ve veřejném dopisu dále stojí, „že cílem těchto opatření není vyhnout se kritice, umlčení veřejné debaty nebo cenzurování nebo přesné novinářiny. Média mají právo přinášet zprávy o vévodech ze Sussexu a utvářet si na ně názor, ať už dobrý nebo špatný. Nemůže být ale založený na lži.“⁷⁹ V červenci pak Meghan s Harrym zahájili právní kroky v Los Angeles (USA) poté, co byly údajně využity drony k vyfotografování jejich čtrnáctiměsíčního syna. Podle žaloby jsou vévodové v USA neustále pronásledováni fotografy, kteří je vysledovali do jejich losangeleského domu.⁸⁰ V říjnu se za fotografie omluvila americká agentura X17 a uhradila také část právních nákladů páru.⁸¹

---

⁷⁸ Meghan settles case over Archie photos with Splash UK agency. [online]. *BBC*, 18.12.2020. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-55363316>

⁷⁹ GOLD, Hadas. Meghan and Harry tell four British tabloids they can expect 'zero engagement'. [online]. *CNN*, 20.4.2020. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://edition.cnn.com/2020/04/20/media/meghan-harry-tabloids-uk/index.html>

⁸⁰ Harry and Meghan sue over 'drone photos' of son Archie. [online]. *BBC*, 24.7.2020. [cit. 8.4.2020]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-53522181>

⁸¹ Harry and Meghan: News agency apology over 'drone photos' of son. [online]. *BBC*, 8.10.2020. [cit. 8.4.2020]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-54472714>

3. METODOLOGICKÁ ČÁST

Jako svou výzkumnou metodu jsem si zvolila kvantitativní obsahovou analýzu, a to proto, že mi umožnila nejlépe dosáhnout cílů, které jsem si na začátku výzkumu stanovila. Podle Helmuta Scherera je kvantitativní obsahová analýza „*vysoce strukturovaný a selektivní proces. Je to kvantitativní výzkumná metoda pro systematický a intersubjektivně ověřitelný popis komunikačních obsahů, vycházející z vědecky podloženého kladení otázek.*“⁸²

Za pomoci této výzkumné metody je možné zpracovat velké množství textů. Výsledky analýzy je pak snadné statisticky zpracovat jako čísla a prezentovat je přehledně za pomoci tabulek či grafů.

Značná výhoda této metody tkví v její intersubjektivní ověřitelnosti, což podle Scherera znamená že, „*všichni ostatní – alespoň v zásadě – budou schopni při aplikaci našich výzkumných metod reprodukovat naše výsledky.*“⁸³ Aby tato vlastnost kvantitativní obsahové analýzy mohla být využita, je potřeba, aby naše výzkumné metody byly řádně zpracovány a zdokumentovány.

Tento znak analýzy je ale výhodný především v momentě, kdy je zájem výzkum rozšířit, či na něj navázat. V takovém případě pak může k takovému rozšíření dojít, aniž bych se na něm jakkoliv dále podílela. Je možné ho uskutečnit bez mého sebemenšího přičinění.

3.1. Kvantitativní obsahová analýza

Samotnou analýzu tvoří několik kroků. Ty je potřeba dodržet, aby analýza proběhla správně a byly tak zachovány všechny její vlastnosti a došli jsme k vypovídajícím výsledkům. Na samém začátku analýzy stojí výzkumné téma, od kterého se přes operacionalizaci proměnných, naplánování výzkumu a jeho organizaci, ověřování a samotný sběr dat dostaneme až k jejich vyhodnocení. V praxi se od výše zmíněného postupu častokrát odchýlíme, jelikož můžeme v průběhu ověřování například narazit na nutnost pozměnění pracovní metody nebo si zjištěné výsledky řeknou o dodatečná šetření.⁸⁴

Na začátku výzkumu je třeba odpovědět si na základní otázky týkající se výběru souboru. Nejdříve se musíme rozhodnout jaká média budeme sledovat. Za druhé je potřeba si rozmyslet jaké obsahy z těch daných médií budeme analyzovat. Jako třetí musíme určit časové

---

⁸² SCHULZ, Winfried et al. *Analýza obsahu mediálních sdělení*. 3. nezměn. vyd. Praha: Karolinum, 2011, Učební texty Univerzity Karlovy v Praze. 2. ISBN 978-80-246-1980-4, str. 29.

⁸³ Tamtéž, str. 29–34.

⁸⁴ Tamtéž, str. 31.

rozmezí, ze kterého tyto obsahy vybereme a jako poslední specifikovat mediované obsahové jednotky.⁸⁵

Jako poslední je před začátkem samotného kódování třeba zhotovit kódovací knihu a záznamový arch. „*Kódovací kniha neslouží pouze pro kódovače jako pracovní návod, nýbrž je také určitou dokumentací a je podle ní možné celý výzkum prověřit*“ píše Scherer.⁸⁶ Takováto dokumentace pracovního postupu do kódovací knihy slouží právě k onomu zhodnocení, prověření či zopakování výzkumu, jak již bylo zmíněno. Výsledky se poté zanášejí do záznamového archu, ve kterém jsou uvedeny všechny výzkumné jednotky a proměnné tak, jak byly zaznamenány. Při šetření se jednotlivé charakteristiky kódovacích jednotek převedou pomocí kódovací knihy na číselné hodnoty, které se pak zanášejí do záznamového archu. Vše musí být zanášeno čitelně, aby nedocházelo k nežádoucím zkreslením, jelikož se se zaznamenanými daty bude dále pracovat. Protože na této bakalářské práci nepracoval tým, nýbrž pouze jeden kodér, nebylo třeba procházet zaškolováním, secvičením ani testem spolehlivosti.⁸⁷

Po sesbírání a zaznamenání veškerých dat za dané sledované období následuje prověření, zda jsou data zanesená do záznamového archu bezchybná. V momentě, kdy nějakou chybu skutečně nalezneme, je třeba se vrátit k původní analyzované jednotce, kterou snadno dohledáme díky identifikační kategorii – titulku, datu vydání a znovu ji podrobit analýze. Po takovém prověření už nic nebrání vlastnímu vygenerování statistických dat za pomoci speciálních programů a jejich vyhodnocení výzkumníkem.⁸⁸ V tomto výzkumu byl pro potřeby vygenerování právě těchto statistických dat využit program Microsoft Excel. Konkrétně byla využita funkce tvoření kontingenčních tabulek a jejich následného převádění na grafy.

3.2. Vymezení dat

Pro svou bakalářskou práci jsem se rozhodla analyzovat psané mediální obsahy publikované v elektronických médiích. To jednak proto, že jsou snadno dostupná, ale také proto, že mají téměř neomezený prostor a mohla jsem tak přepokládat, že z nich získám větší vzorek, než který by danému zahraničnímu tématu nejspíš věnovala média tištěná, jelikož ta jsou ve své podstatě do jisté míry omezena předem jasně daným množstvím papíru, na který

---

⁸⁵ SCHULZ, Winfried et al. *Analýza obsahu mediálních sdělení*. 3. nezměň. vyd. Praha: Karolinum, 2011, Učební texty Univerzity Karlovy v Praze; 2. ISBN 978-80-246-1980-4, str. 34.

⁸⁶ Tamtéž, str. 46.

⁸⁷ Tamtéž, str. 46-49.

⁸⁸ Tamtéž, str. 50.

mají být vytištěny. Tento předpoklad platí samozřejmě především pro média česká. Zároveň je díky jejich neomezenému prostoru snazší interpretovat, nakolik bylo téma odchodu vévodů ze Sussexu z britské královské rodiny pro dané médium důležité.

Abych dosáhla dostatečně širokého vzorku a téma tak co nejřádněji pokryla, analyzovala jsem hned čtyři média, dvě zahraniční – britská a dvě česká. V obou případech se jednalo o internetové zpravodajství veřejnoprávní televize a největšího deníku v dané zemi.

K provedení analýzy, byly využity jednotlivé webové portály samotných médií, které jsem podrobovala zkoumání. Pro internetové zpravodajství České Televize bylo využito portálu ct24.ceskatelevize.cz, pro BBC portálu bbc.com/news, pro MF Dnes portálu idnes.cz a pro získání dat z The Guardian portál theguardian.com/uk. K vyhledávání byla použita klíčová slova v podobě *princ Harry, Meghan Markle*, popřípadě *Sussex*.

Výsledky nalezené za pomoci klíčových slov, byly dále zúženy datem od 8. 1. 2020 do 22. 1. 2020. Sledované období bylo určeno ode dne, kdy došlo k oznámení odchodu vévodů ze Sussexu z britské královské rodiny na oficiálních profilu páru na sociální síti Instagram po dobu dvou následujících týdnů. Koncové datum 22.1.2020 bylo určeno proto, že cílem výzkumu byla analýza bezprostředního mediálního obrazu. Tedy analýza toho, jak bylo o odchodu a jednáních, která ho vzápětí následovala, referováno v době, ve které k nim skutečně docházelo.

Do analýzy byly zahrnuty veškeré zpravodajské i publicistické texty, které byly v daném časovém rozmezí pomocí klíčových slov nalezeny a tematicky korespondovaly se stanoveným tématem mé bakalářské práce.

3.3. Proměnné

Hlavním výzkumným cílem této práce je zjistit, jaký mediální obraz vytvořila vybraná média o odluce vévodů ze Sussexu od britské královské rodiny. Tohoto cíle chci dosáhnout pomocí dílčích cílů, které jsem si na začátku výzkumu taktéž stanovila a jsou popsány v úvodní kapitole.

Jedním z těchto cílů je zjistit, jaký prostor věnovala danému tématu mnou vybraná média. Ten byl popsán na základě množství článků a jejich délky, kterou jsem sledovala pomocí počtu znaků jednotlivých článků.

K zodpovězení další z výzkumných otázek bylo také potřeba sledovat autorství jednotlivých článků. Pokud bylo u článku uvedeno více autorů, byl pro potřeby analýzy zapisován pouze první z nich. U této kategorie byl brán ohled na to, kolik autorů se tématu

v jednom médiu na tvorbě obsahu podílelo, a to proto, že předpokládám, že pokud se tématu věnoval jen menší počet autorů, ale za to častěji, získali v tématu větší odbornost a přehled, zatímco pokud jej zpracovávalo větší množství autorů, nemohli do jeho problematiky natolik proniknout. Tento předpoklad má napomoci zjistit s jak velkou důležitostí média k tématu přistupovala. A to tak, že menší množství autorů, kteří mají prostor se do tématu ponořit hlouběji, je považováno za projev větší důležitosti přikládané danému tématu redakcí, zatímco větší množství autorů se dá chápat jako projev určité lhostejnosti. Pokud nebyl u článků autor uveden, byla proměnná zakódována jako *neuveдено*.

Výzkum rozlišoval také typ článků, tedy jestli jde o článek zpravodajský nebo o článek publicistický. Analyzovány tak byly články jak zpravodajské, tak i publicistické. Bylo-li to možné, byly články do jednotlivých kategorií rozřazovány na základě jejich umístění v rubrikách jednotlivých médií. Pokud jednotlivá média nerozlišovala typ článků jejich umístěním do rubrik, byly články rozřazovány podle toho, zdali byla jejich „*informativní složka rozšířena o interpretace, názory (persvazi) nebo zábavnost, které nesplňují zásady informační kvality sdělení. Čímž ve své podstatě přecházejí do publicistické dílčí oblasti*“.⁸⁹ Do analýzy byly oba typy zahrnuty proto, že cílem tohoto výzkumu je podat celistvý mediální obraz odchodu vévodů ze Sussexu zahrnující jak zpravodajské pokrytí, tak jeho zpracování publicistické, ve kterém se více zrcadlí subjektivní názory na událost. Předpokládá se však, že budou ve výzkumu značně převažovat články zpravodajské, a to kvůli povaze jednotlivých médií, která jsou především médii zpravodajskými než portály zaměřujícími se na publicistickou tvorbu.

Výzkum se zaměřoval také na to, kdo se v článcích k tématům vyjadřoval. Tito mluvčí byli zaznamenáváni na základě citací či parafrází v textu. V případě mluvčích byly vytvořeny dvě kategorie *mluvčí dle oboru* a *mluvčí dle jména*. Sledování promluv mluvčích mi napomůže také k vyhodnocení tonality textu. Jednotlivé citace byly hodnoceny buď jako pozitivní, neutrální nebo negativní, na základě převažující tonality u jednotlivých promluv byla určena celková tonalita textu.

Další sledovanou kategorií zkoumanou v rámci této bakalářské práce byla již výše zmíněná tonalita. Ta byla určována za pomoci promluv mluvčích. Výzkum ji má za cíl popsat jak z hlediska celkového, tedy napříč všemi médii, tak i v rámci jednotlivých médií, stejně jako v kontextu typů článků. Tam se výzkum zaměřoval na to, zda byly ve zpravodajských článcích dodržovány zásady objektivit. Jedním z hlavních aspektů zpravodajské objektivit podle Jílka

---

⁸⁹ JÍLEK, Viktor. *Lexikologie a stylistika nejen pro žurnalisty: studijní text pro distanční studium*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2005, Studijní texty pro distanční studium. ISBN 80-244-1246-2, str.79.

je aspekt nestrannosti, která „předpokládá neutralitu postoje, přičemž jí je dosahováno kombinací vyváženosti (stejný nebo poměrný čas/ prostor/ důraz) protichůdných výkladů, pohledů, či verzí a neutrality při jejich prezentaci.“⁹⁰ Tato část analýzy má za cíl odpovědět na další z výzkumných otázek, která se ptá, *jestli informovala vybraná média ve svém internetovém zpravodajství o odluce vévodů ze Sussexu od britské královské rodiny spíše negativně, neutrálně nebo pozitivně.*

Výzkum se zaměřoval také na kategorii pojmenovanou kontext. V té byla rozlišována tematická zaměření jednotlivých článků. A to proto, jelikož je cílem výzkumu rozlišit v jakém kontextu bylo o odluce psáno; jestli převládaly články zobrazující názor či pohled určité části společnosti na onu událost, nebo jestli bylo referováno spíše o jejich faktických okolnostech či navazujících událostech. Kontext byl analyzován u jednotlivých médií a také bylo vyhodnocováno, jak se jednotlivé tematické zaměření článků proměňovalo v čase a jaká byla tonalita u jednotlivých skupin článků se stejným kontextem.

Výzkum chce poskytnout odpovědi na poslední dvě výzkumné otázky, které zní: *S jakými historickými souvislostmi je téma v jednotlivých vybraných médiích srovnáváno?* a *V kolika člancích je akcentována odluka vévodů ze Sussexu jako paralela k situaci, kdy lady Diana opustila britskou královskou rodinu?* Aby bylo možné dosáhnout odpovědí, bylo třeba do výzkumu zahrnout také kategorii historického souvislosti. Samotné zmínění oné historické události ale neznamená, že byla ve výzkumu zohledněna. Historické události byly ve výzkumu analyzovány jen tehdy, došlo-li ve článku k jejich porovnání s odchodem vévodů ze Sussexu nebo pokud došlo k přirovnání vévodkyně Meghan k jiné historické osobě.

3.4. Hodnoty proměnných

Každá z výše zmíněných proměnných mohla nabývat různých hodnot, které byly v průběhu analýzy sledovány. Aby bylo snadné rozeznávat od sebe jednotlivé články a ve výzkumu nedošlo k chybám a nepřesnostem, byly do kódovacího archu zaznamenány titulky článků zkrácenou formou, tedy několika prvními slovy. U každého z článků bylo také zaznamenáno datum, a to ve formátu DD.MM.RRRR a zdroj, ze kterého článek pocházel. Česká Televize byla kódována pomocí čísla 1, BBC číslem 2, Mladá fronta Dnes číslem 3 a deník The Guardian číslem 4. Rozsah byl zaznamenáván pomocí počtu znaků. Číslo bylo získáno pomocí programu Microsoft Word, do kterého byly články přepokopovány. Znaky byly

---

⁹⁰ JÍLEK, Viktor. *Lexikologie a stylistika nejen pro žurnalisty: studijní text pro distanční studium*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2005, Studijní texty pro distanční studium. ISBN 80-244-1246-2, str. 59.

počítány včetně mezer a do jejich počtu byl započítáván perex a samotný text článku i s případnými mezititulky. Naopak mezi ně nebyly započítány hlavní titulek, jméno autora, odkazy na další články, popisky fotek ani komentáře. Průměrné počty znaků byly vždy zaokrouhlovány na celá čísla.

Kategorie *autor*, *typ článků* a *tonalita* byly už pro potřeby této analýzy definovány dostatečně v minulé podkapitole, proto se jim již v této podkapitole věnovat více nebudu.

Naopak je potřeba okomentovat hodnoty, kterých nabývaly kategorie mluvčích. V kategorii *mluvčí dle oboru* bylo pro účely analýzy vytvořeno osm skupin – *královská rodina*, *politici*, *novináři/spisovatelé*, *odborníci*, kam spadali právníci spolu s odborníky na finance, protokol a marketing, *Buckinghamský palác*, kam byla řazena oficiální vyjádření paláce, *přátelé a rodina*, *organizace*, kam spadaly charity, sportovní kluby, noviny a statistické organizace a nakonec *veřejnost*. Do těchto oborových skupin byli rozřazeni všichni mluvčí, kteří byli v textech citováni. Mezi *novináře/spisovatele* byl řazen třeba Johnny Dymond, Pierce Morgan či Robert Hardman. Mezi odborníky byl kromě právníků a odborníků na finance řazen třeba také Dickie Arbiter, který pro britskou královnu Alžbětu II. dvanáct let pracoval jako tiskový mluvčí. Do skupiny *přátelé/rodina* byly raženy například citace otce vévodkyně ze Sussexu, Thomase Markla. Za *organizace* byl citován například JJ Chalmers, medailista z Invictus Games, jejichž patronem je princ Harry. Jako *veřejnost* byly kódovány všechny citace, ve kterých vystupovali náhodní mluvčí z ulice nebo ti vyjadřující se na sociálních sítích, nejčastěji Twitteru či Facebooku. V rámci každého článku byl maximální počet mluvčích stanoven na číslo pět. Pokud se v článku vyjadřovalo mluvčích více, bylo bráno v potaz pět nejjobsáhlejších citací, a to proto, aby výzkum nebyl zbytečně zahlcován nepřehledným množstvím jmen, která se k tématu vyjadřují jen jednou a jen okrajově.

Další kategorií, u které je třeba definovat hodnoty, kterých mohla v rámci analýzy nabývat je *kontext*. V rámci této kategorie bylo vytvořeno osm skupin – *pohled okolí*, *veřejná vystoupení*, *Sandringham*, *portrét*, *okolnosti odchodu*, *odchod z VB*, *spory s médii*, *finance* a hodnota *The crown*.

Do skupiny *pohled okolí* byly zařazeny všechny články, které se jako celky zaměřovaly především na vyjádření královské rodiny, veřejnosti, odborníků či přátel vévodů ze Sussexu. V odborné veřejnosti panuje „jednoznačné přesvědčení, že média mají významný dopad na jednotlivce i na společnost. Že ovlivňují chování, postoje či názory jedinců...“.⁹¹ Na tuto skupinu je třeba nahlížet jako na velice důležitou, jelikož prezentování názorů jednotlivých výše

---

⁹¹ JIRÁK Jan, KOPPLOVÁ, Barbara. *Média a společnost*. Praha: Portál, 2007. ISNB 978-80-7367-287-4, str. 151

zmiňovaných osob, jako jsou členové královské rodiny nebo odborníci, může mít vliv na celkové interpretování události veřejností. Ta totiž citované osoby pohybující se v blízkosti královské rodiny nebo zabývající se královskou rodinou může pokládat za autoritu a připisovat jejich vyjádřením obecně platný význam.

Veřejná vystoupení byla hodnota, které nabývaly všechny články, jejichž hlavní náplní bylo vystupování královského páru na veřejnosti v období po oznámení odchodu. Konkrétně šlo o setkání prince Harryho s dětmi v zahradách Buckinghamského paláce před začátkem turnaje *Rugby League World Cup 2021* nebo třeba také projev prince Harryho před zástupci své charitativní organizace na podporu lesothských dětí *Sentebale*.⁹² Do skupiny *Sandringham* spadaly články, které referovaly o krizové schůzce královské rodiny na zámku Sandringham. Hodnota *portrét* byla připisována článkům, které se zaměřovaly na vyobrazení osobnostního portrétu, především vévodkyně Meghan a prince Harryho. Do *Okolností odchodu* spadaly články, zaměřující se na objasňování otázek *Jak?* a *Proč?*. Tedy ty články, které popisovaly, co události předcházelo, co bude následovat nebo také co odstup z předních rolí královské rodiny vlastně znamená a jaké má takový čin faktické následky. *Odchod z VB* zahrnoval jednotky, které se zaměřovaly nejen na odchod z královské rodiny, ale především na přesun vévodů ze Sussexu do Severní Ameriky, diskutovaly možnosti vévodů, popřípadě přinášely vyjádření potencionálních nových bydlišť páru. *Spory s médii* byla skupina na první pohled sporná, jelikož může být považována za tematicky nepatřičnou. Byly do ní ale zahrnuty pouze spory s médii, které byly v článcích považovány za přímé viníky odluky nebo spory, které vznikly v závislosti na odchodu, např.: spor o fotografie vévodkyně Meghan na procházce v době jejího pobytu na Vancouver Island.⁹³ Články spadající do skupiny *finance* byly ty články, které konzultovaly, o jaké příjmy vévodové ze Sussexu přijdou, stejně jako jaké jsou jejich plány ohledně možností obživy. Poslední hodnota *The Crown* byla přidána na základě jednoho výskytu v článku, který odpovídal na otázku, jestli se odluka vévodů ze Sussexu od britské královské rodiny objeví v populárním seriálu *The Crown*.⁹⁴

Poslední proměnnou, kterou je třeba více okomentovat je *historická souvislost*, v rámci níž bylo vyčleněno sedm hodnot: šest které odkazují k šesti různým historickým událostem, se kterými byl odchod vévodů ze Sussexu v médiích porovnáván, a také sedmá hodnota *nepřirovnáno*.

---

⁹² Prince Harry on first royal duty since talks with Queen. [online]. BBC, 16.1.2020. [cit. 20.3.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-51129896>

⁹³ Duke and Duchess of Sussex issue legal warning over photos. [online]. BBC, 21.1.2020. [cit. 20.3.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-51197099>

⁹⁴ V českém znění *Koruna*.

První z nich je *stáhnutí prince Andrewa*. Princ Andrew, vévoda z Yorku, je třetím potomkem královny Alžběty II. Svých veřejných povinností zanechal na podzim roku 2019 poté, co byl obviněn ze zapojení do sexuálního zneužívání mladistvých dívek. Byla to nejmladší událost, se kterou byl odchod vévodů ze Sussexu dáván do kontextu. Druhou je *mediální znázornění vévodkyně Kate*, která s bulváry také vedla spory, a to především v roce 2012, kdy žalovala magazín *Closer* za to, že zveřejnili její polonahé fotografie. Třetí je *princezna Diana*, kvůli jejím dlouhotrvajícím sporům se médii a se samotnou královskou rodinou. Předpokládá se, že k situaci, kterou procházela princezna Diana, byla ta, ve které se ocitli vévodové ze Sussexu, přirovnávání často, jelikož se jedná o zesnulou matku prince Harryho, vévody ze Sussexu, a také proto, že mediální pokrytí vévodkyně Meghan a její spory s médii jsou s těmi Dianinými v tisku propojovány dlouhodobě. Dalšími historickými událostmi, ke kterým byla odluka vévodů ze Sussexu přirovnávána, byla *abdikace Edwarda VIII, odstup prince Edwarda*, syna královny Alžběty II., a srovnávání vévodkyně Meghan s *Wallis Simpsonovou*, láskou a následnou manželkou krále Edwarda II., který se kvůli ní vzdal britského trůnu.

4. ANALYTICKÁ ČÁST

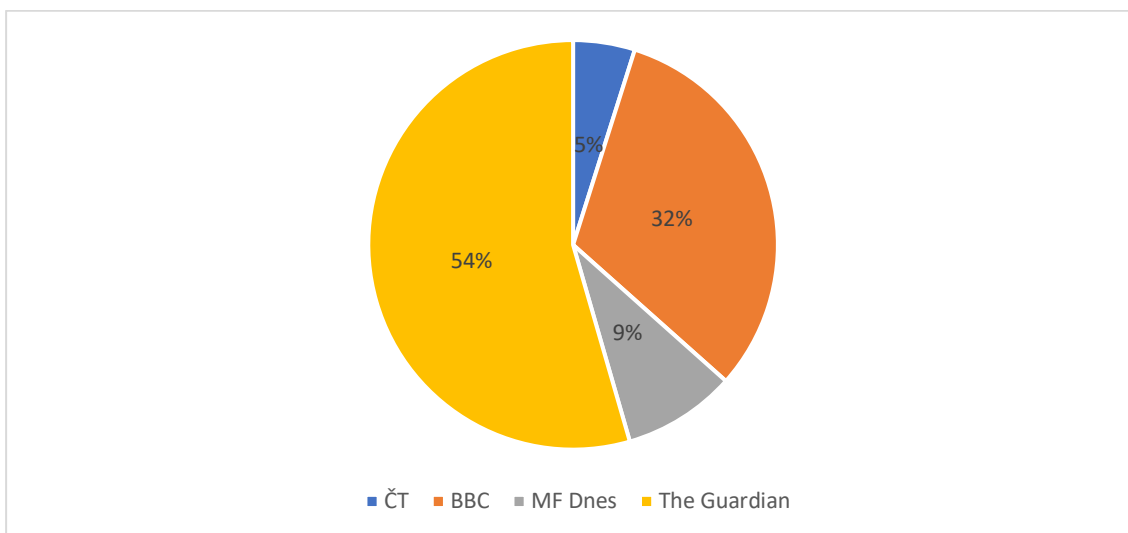
Tato kapitola se bude zabývat průběhem samotného výzkumu a interpretací dat, která byla v průběhu výzkumu získána.

Z nalezených článků jich bylo k analýze vhodných 123, z toho 6 z České Televize, 39 z BBC, 11 z Mladé fronty Dnes a 67 z deníku The Guardian. V rámci stanoveného časového rozmezí by podle klíčových slov mohlo do analýzy spadat dalších 16 článků, ty byly ale z výzkumu vyřazeny, jelikož do výzkumu tematicky nezapadaly.

4.1. Prostor věnovaný tématu

Z celkového počtu 123 analyzovaných článků pocházelo 86,18 % článků z britských médií, což také bylo možné předpokládat, jelikož se jedná o událost spojenou s britskou královskou rodinou. Nejvyšší počet článků týkajících se odluky vévodů ze Sussexu od britské královské rodiny vyšel ve stanoveném časovém rozmezí v deníku The Guardian. Jak je možné vidět v grafu níže, sedmašedesát článků tvoří z celkových sto dvaceti tři analyzovaných jednotek 54 %. Nejnižší počet článků na téma odchodů vévodů ze Sussexu z britské královské rodiny vyšlo v internetovém zpravodajství České Televize.

Graf č. 1: Procentuálně vyjádřený počet článků na dané téma v jednotlivých médiích.

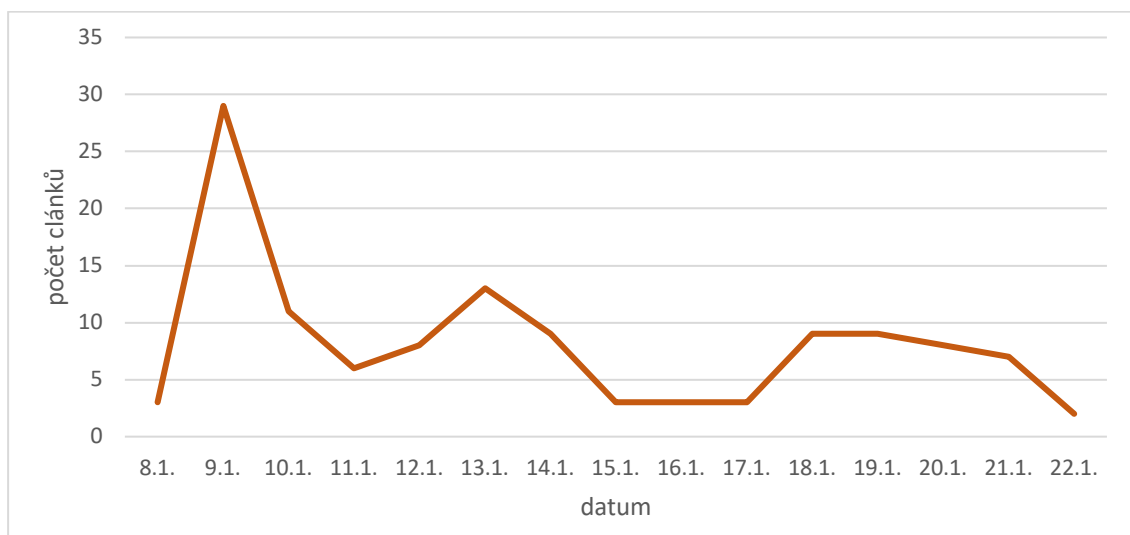
Kromě samotného počtu článků analýza sledovala také jejich rozsah. V klasických tištěných médiích je rozsah článků často limitován, kvůli omezenému prostoru v novinách. Jelikož se ale výzkum soustředí jen na internetová média, jejichž prostor může být pokládán za

neomezený, lze předpokládat, že délka jednotlivých článků odráží pouze důležitost, která byla tématu redakcí připisována.

Průměrný rozsah všech analyzovaných článků je 4613 znaků včetně mezer. Průměrně nejdelší články byly publikovány v BBC, průměrný počet znaků činil 4959 znaků včetně mezer, což bylo cca o 100 znaků více než v ČT, cca o 400 více než v The Guardian a o cca 1400 znaků více než v Mladé frontě Dnes.

Celkový počet analyzovaných dnů byl čtrnáct, počínaje dnem, kdy vévodové ze Sussexu svůj odchod veřejně oznámili. V samotný den oznámení, tedy 8.1. na zprávy zareagovala pouze britská média, do českého mediálního prostředí zprávy pronikly až o den později.

Graf č. 2: Počet článků na dané téma v průběhu čtrnácti dní.

Z dat v grafu je jasně vidět, že počet článků v určitých dnech rychle rostl. Nejvíce článků vyšlo v médiích 9. 1. 2020, tedy jeden den po zveřejnění rozhodnutí o odchodu. V tomto datu bylo vydáno 29 článků.

Další nárůst v počtu článků na den byl zaznamenán 13. 1. 2020, tedy v den, kdy se konala krizová schůzka britské královské rodiny v Sandringhamu. Celkový počet článků publikovaných toho dne byl 13.

Zvýšení v počtu článků poté nastalo ještě jednou, a to 18. 1. 2020, v den zveřejnění informace o odebrání titulů *její/jeho královská výsost* vévodům. Navýšený počet článků lze tedy v každém z případů logicky připisovat probíhajícím událostem v jednotlivých dnech.

4.2. Autoři článků

Kategorie autorů byla do analýzy zahrnuta s cílem zjistit, jestli se v jednotlivých médiích tématu věnovalo větší množství rozličných autorů nebo jeden či menší množství specializovaných autorů, kteří téma měli zpracovávat. Tato zjištění jsou pro výzkum důležitá, jelikož předpokládá, že pokud bylo téma přiděleno většímu množství rozličných autorů, nebylo pro tyto autory téma nikdy primární, zatímco při přidělení tématu jednomu nebo menší skupině specializovaných autorů lze předpokládat, že tito získali v tématu větší přehled a odbornost. Z výsledků měření této kategorie se také dá odvodit důležitost, s jakou k tématu odchodu vévodů ze Sussexu z královské rodiny média přistupovala.

Jelikož britská BBC na svém internetovém portálu autory zpravodajských článků neuvádí, nebylo na tomto konkrétním médiu možné platnost stanovené hypotézy ověřit. Zbývající tři analyzovaná média autorství u textů uváděla, proto jsou dále analyzovány pouze tyto.

Česká Televize vydala na téma odchodu vévodů ze Sussexu šest článků, které vytvořilo pět různých autorů. V případě ČT tedy nelze mluvit o tom, že by se redakce snažila získání odbornosti rámci analyzovaného tématu. Na základě výše zmíněné hypotézy proto lze usoudit, že tématu nepřikládala velkou důležitost.

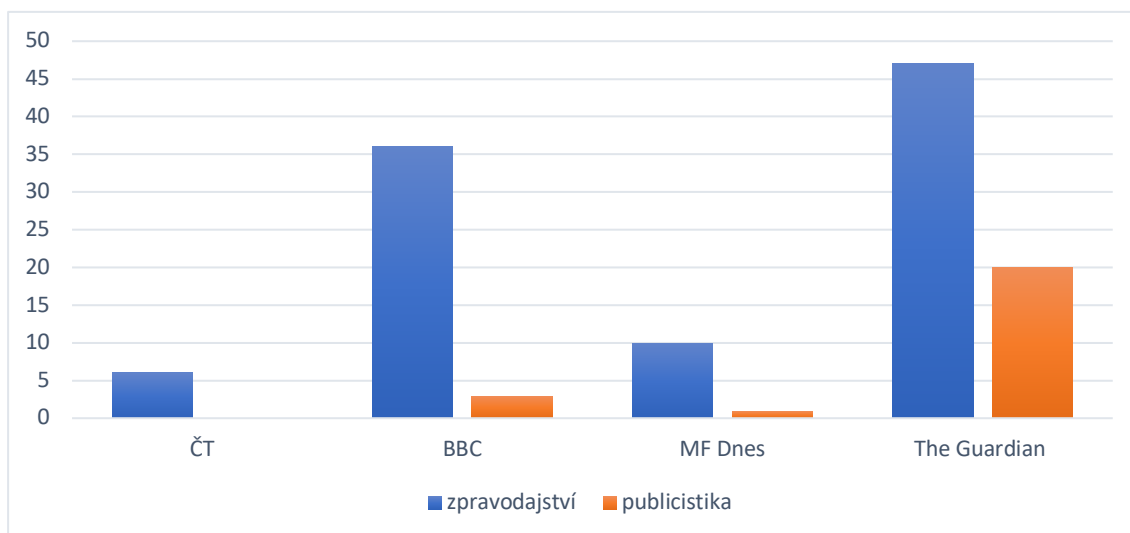
Naopak v Mladá fronta Dnes se devíti z celkových jedenácti článků věnoval pouze jeden autor, a to Rastislav Zárodňanský, který tak vytvořil 81,82 % článků tohoto média. V takovémto případě lze u autora mluvit o určité míře orientace v tématu a je tak možné na základě hypotézy dojít k závěru, že MF Dnes připisovala tématu větší důležitost než Česká Televize.

Jako středový lze vyhodnotit přístup britského deníku The Guardian, kde na šedesáti sedmi článcích pracovalo třicet čtyři autorů. Nejvíce z nich, patnáct, zpracovala Caroline Davies, sedm článků na téma vypracoval Ben Quinn. U těchto dvou autorů je možné mluvit o jisté odbornosti, stejně jako u Rastislava Zárodňanského. Těchto dvacet dva článků tvoří necelou třetinu celkového počtu článků média, a proto byl deník The Guardian na poli důležitosti odvozené od množství autorů zařazen do středu.

4.3. Typy článků – zpravodajství a publicistika

Do analýzy byly zahrnuty všechny články, které v určeném časovém rozmezí vyšly v jednotlivých médiích, a to jak zpravodajské, tak publicistické.

Graf č. 3: Porovnání množství typů článků v jednotlivých médiích.

Podle předpokladu měly ve všech médiích převažovat zpravodajské články oproti těm publicistickým. Celkem tvořila publicistická sdělení 19,51 % všech sdělení vydaných ve vybraných médiích ve sledované době. Žádný publicistický článek se neobjevil na portálu ct24.ceskatelevize.cz, naopak nejvíce jich zveřejnil deník The Guardian, kde publicistické články tvořily 29,85 % z celkového počtu. V Mladé frontě Dnes tvořil publicistický obsah 10 % a v BBC 7,69 %.

Zatímco zpravodajské články byly vydávány průběžně každý den a jejich četnost se dá propojit s daty jednotlivých dílčích událostí procesu samotného odchodu vévodů ze Sussexu, publicistické články vznikaly především v prvním sledovaném týdnu, a to hned 22 článků z celkových 24 publikovaných.

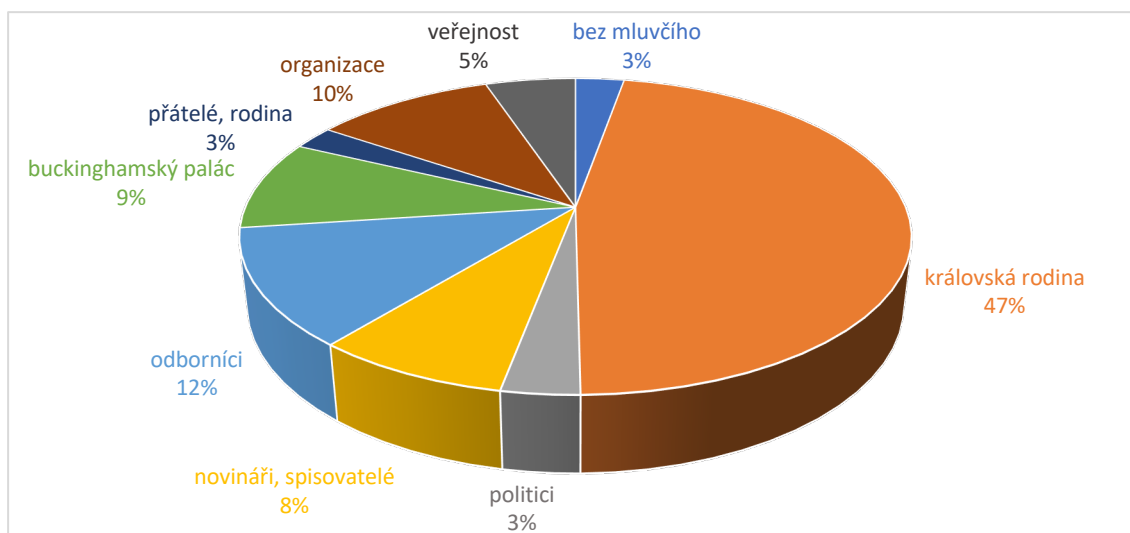
V době od 15. 1. 2020 do 22. 1. 2020 vyšly napříč sledovanými médii pouze dva publicistické články. Nejvíce jich vzniklo hned druhý den po oznámení odchodu, a to hned sedm, poté jejich počet upadl a zase se zvýšil v době krizové schůzky královské rodiny v Sandringhamu. Možným vysvětlením je, že po prvotním překvapení z nových zpráv tendence spekulovat a vyjadřovat své názory na věc upadala, protože s postupem času bylo uveřejňováno více informací a odpovědí na otázky, které si bylo v prvních dnech možné pouze domýšlet.

Co se týká délky, u obou typů sdělení, průměrně delšími byla sdělení publicistická a to o 490 znaků. Průměrná délka zpravodajského článku byla vypočítána na 4517 znaků a průměrná délka článku zpravodajského na 5007 znaků.

4.4. Mluvčí

V průběhu dvou týdnů se ve 123 analyzovaných článcích publikovaných ve čtyřech různých médiích k tématu vyjádřilo celkem 283 mluvčích z různých oborů. Nejdříve budou interpretovány data z kategorie *mluvčí dle oboru*.

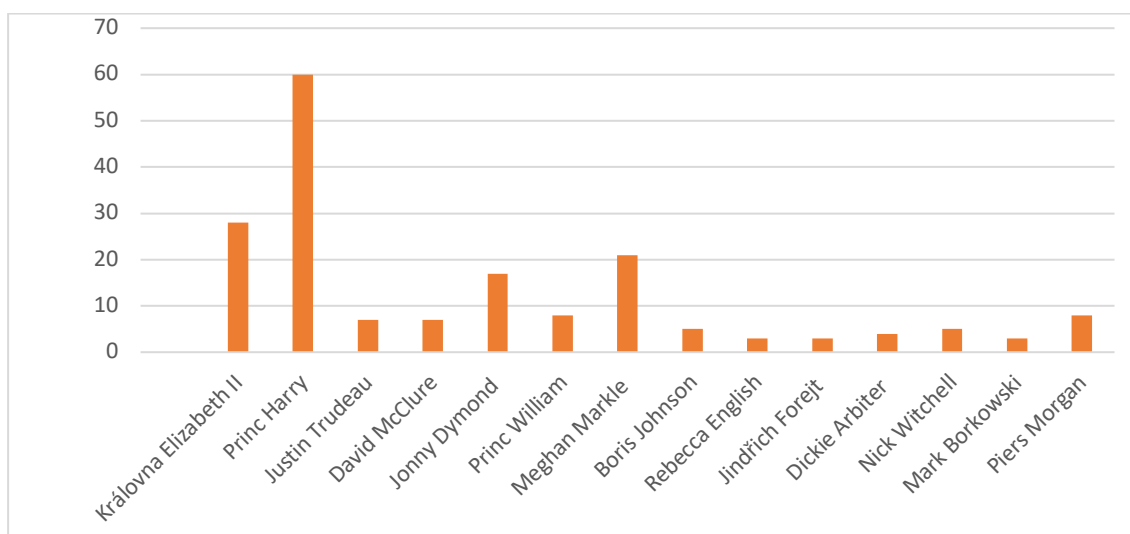
Graf č. 4: Procentuální zastoupení mluvčích podle oborů.

Nejvíce citovanou skupinou mluvčích byla britská královská rodina. Ze všech promluv, které byly ve článcích citovány, bylo 47 % právě od členů královské rodiny. Neočekávaným bylo velmi malé zastoupení politických mluvčích, z toho se dá soudit, že média vnímala tuto událost většinou jako záležitost rodinnou, nikoliv státní. Politici se k tématu v médiích vyjadřovali pouze ve 3 % případů. Častěji než političtí mluvčí se v médiích objevovala vyjádření veřejnosti, ta byla citována v 5 % článků.

V kategorii *mluvčí dle jména* bylo zaznamenáno 283 promluv od 88 mluvčích. Z celkového počtu mluvčích bylo vybráno 15, kteří se napříč médií k tématu vyjadřovali nejčastěji. Kolikrát se k tématu se ve sledovaných médiích vyjádřili, je zobrazeno v následujícím grafu.

Graf č. 5: Nejčastěji citovaní mluvčí.

Jak mohly napovědět výsledky měření u vyjádření *mluvčích dle oborů*, třemi mluvčími, kteří se v člancích objevovali nejčastěji jsou princ Harry, královna Elizabeth II. a Meghan Markle. To, že jsou to právě tyto tři osoby, nemůžeme považovat za překvapivý výsledek, jelikož se jedná o hlavní aktéry celé kauzy odchodu vévodů od královské rodiny a hlavu právě této rodiny. Dalšími z nejcitovanějších osobností byli převážně novináři zaměřující se na témata týkající se královské rodiny a političtí představitelé dvou zúčastněných zemí – premiér Velké Británie Boris Johnson a premiér Kanady Justin Trudeau.

4.5. Tonalita

Na začátku samotného výzkumu byly stanoveny dvě hypotézy. První, která předpokládala, že vybraná média budou o odchodu vévodů ze Sussexu z královské rodiny informovat převážně neutrálně a druhá, která říká, že v ostatních případech bude počet článků s negativní tonalitou vyšší než s tonalitou pozitivní. První hypotézu můžeme považovat za platnou, jelikož z výzkumu vyplynulo, že média zobrazovala odchod neutrálně v 99 případech, což se rovná 80,49 %. Druhá hypotéza však platná není, jelikož počet článků s pozitivní tonalitou a počet článků s negativní tonalitou je vyrovnaný. V obou případech se jedná o 12 článků, které tvoří po 9,76 % z analyzovaného souboru.

O celkové tonalitě článku bylo rozhodováno na základě jednotlivých citací mluvčích, kteří se v člancích k tématu vyjadřovali. Pokud převládaly pozitivní promluvy, byla celková tonalita článku klasifikována jako pozitivní, pokud byla většina promluv negativního charakteru, článek byl naopak zařazen jako negativní. Jako neutrální byl článek určen v případě,

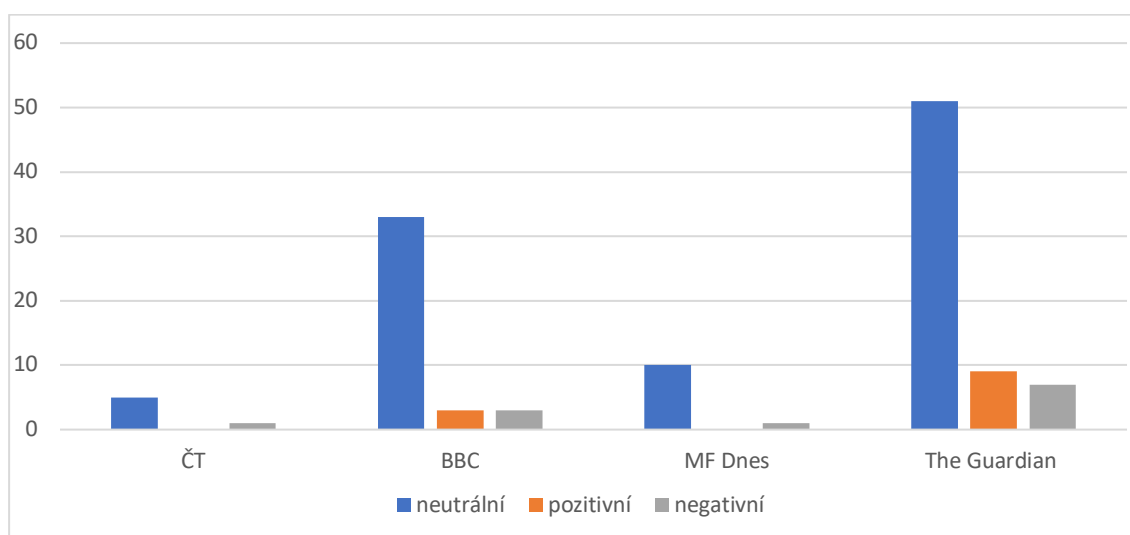

kdy byl počet negativních a pozitivních promluv vyrovnaný, nebo se jednalo o čistě zpravodajský článek bez promluv.

4.5.1. Tonalita v jednotlivých médiích

Zajímavým výsledkem výzkumu je zjištění, že ačkoli každé médium vydalo určitý počet článků s negativní tonalitou, byla to pouze britská média, která zveřejňovala i články pozitivní, a to buďto vyváženě, jako tomu bylo u BBC, kde poměr článků negativních ku článkům pozitivním byl 3:3, nebo jako v případě The Guardian dokonce pozitivní články ty negativní převyšovaly v poměru 9:7.

Graf č. 6: Tonalita článků v jednotlivých médiích.

Překvapivým výsledkem analýzy také je, že nejvyšší procentuální zastoupení negativních článků má Česká Televize, a to 16,67 %.⁹⁵ Celkově má ale největší procentuální zastoupení hodnotících článků deník The Guardian, a to 23,88 %.

4.5.2. Tonalita ve zpravodajských vs. publicistických textech

Výzkum se zaměřoval také na to, jestli byly jako pozitivní či negativní klasifikovány také texty zpravodajské, které by měly splňovat zásady objektivity. Z provedené analýzy však vyplývá, že zpravodajské články nebyly čistě neutrální, jak by ze své podstaty měly být, ale vyskytovaly se mezi nimi i texty klasifikované jako negativní, stejně jako ty pozitivní.

⁹⁵ Tento výsledek ale může být zkreslen faktem, že ČT vydala na toto téma jen malý počet textů.

Přesněji zásady informační kvality nesplňovalo 14,14 % zpravodajských článků napříč všemi médii. Tento výzkum dokazuje tvrzení Viktora Jílka, že „zpravodajská sdělení přestávají vyhovovat požadavku objektivity a dochází k jejich faktickému přechodu do dílčí oblasti publicistické (v užším smyslu slova)“⁹⁶. Podle Jílka lze také „průnik persvaze hodnotit jako velice problematický.“

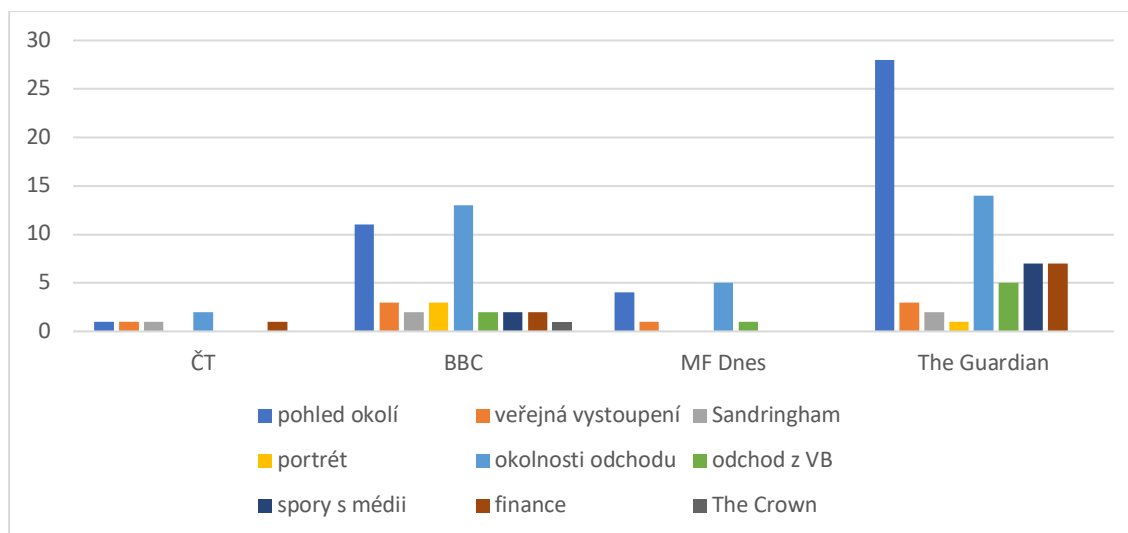
Převahu měly v zabarvených textech ty negativní, tvořili 8,08 % celkového zpravodajského obsahu.

V publicistických textech převažovaly texty pozitivní nad těmi negativními, tvořily 25 % z celkového počtu článků, zatímco články negativní zaujímaly 16,67 %. I v publicistických textech platil poměr, podle něžž bylo nejvíce textů neutrálních.

4.6. Kontext článků

Další zkoumanou kategorií, která byla zařazena do tohoto výzkumu, pro lepší a ucelenější popis mediálního obrazu odluky vévodů ze Sussexu z britské královské rodiny, je kontext jednotlivých článků, tedy jejich hlavní tematické zaměření.

Graf č. 7: Kontext článků napříč jednotlivými médii.

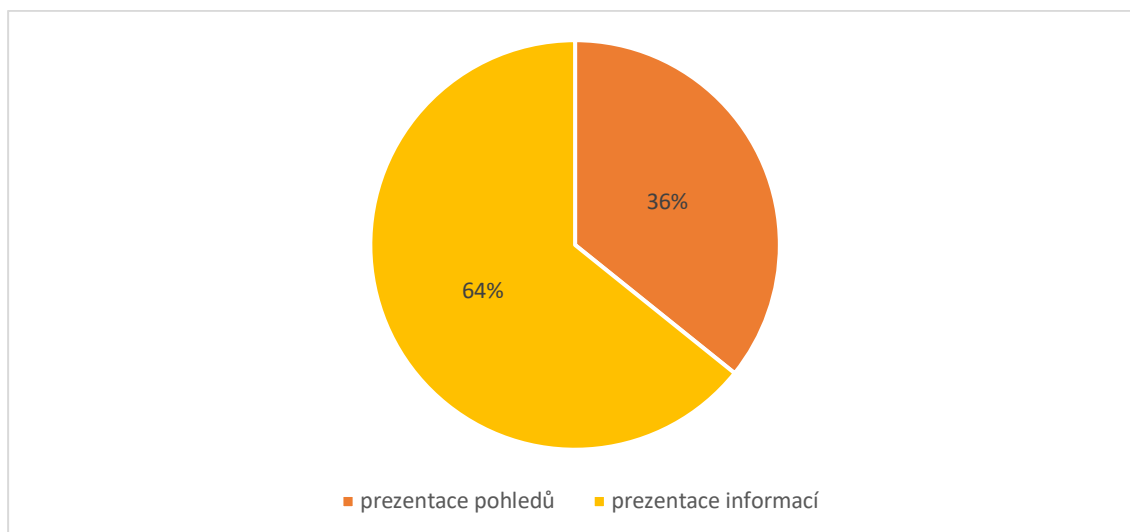
Kontextem, který byl celkově zaznamenán nejčastěji, celkem 44krát, je *pohled okolí*. V rámci jednotlivých médií byl kontext *pohled okolí* nejvíce zpracováván britským deníkem The Guardian, a to hned ve dvaceti osmi případech.

⁹⁶ JÍLEK, Viktor. *Lexikologie a stylistika nejen pro žurnalisty: studijní text pro distanční studium*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2005, Studijní texty pro distanční studium. ISBN 80-244-1246-2, str. 66.

Druhým nejhojněji zastoupeným kontextem mezi analyzovanými články byly *okolnosti odchodu*, ten byl analýzou zaznamenán v 34 článcích. Největší pozornost mu věnovala všechna ostatní analyzovaná média, tedy jak BBC, tak Česká Televize i Mladá fronta Dnes. Články zařazené do této skupiny informovaly o samotném odchodu věcným způsobem, referovaly o událostech, které mu předcházely, jeho oznámení, současném i možném budoucí průběhu a cílech, kterých tímto krokem chtěl královský pár dosáhnout.

Ostatní témata už se mezi články objevovala s menší četností. Desetkrát se v médiích vyskytlo téma *finance*, devětkrát téma *spory s médii* a po 8 článcích byla zastoupena témata *odchod z VB* a *veřejná vystoupení*.

Graf č. 8: Procentuální zastoupení článků prezentujících pohled a článků prezentujících informace.

Na základě poznatků získaných analýzou kontextu článků lze shrnout, že celkově dávala média přednost zobrazování informací o odchodu, oproti prezentování pohledů na něj. Konkrétněji 64 % článků obsahovalo především informace o okolnostech a důvodech odchodu, zatímco 36 % článků se zaměřovalo na prezentaci pohledu společnosti na odchod vévodů ze Sussexu z britské královské rodiny.

4.6.1. Kontext článků v čase

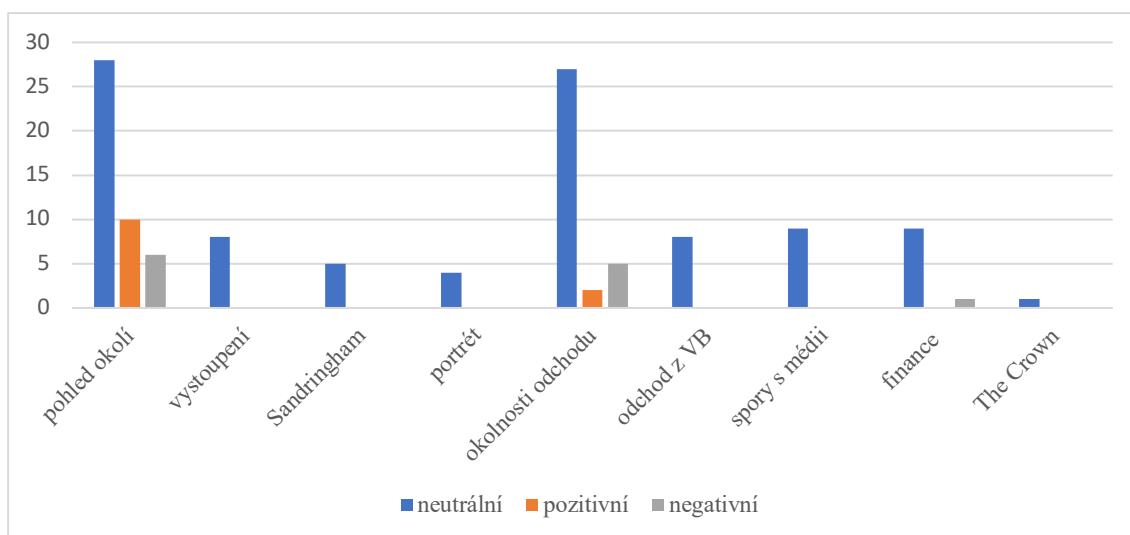
Tematické zaměření článků bylo zkoumáno také v časovém kontextu. U dvou nejvíce zastoupených skupin, tedy u *pohledu okolí* a *okolnostech odchodu*, křivka četnosti jejich výskytu přibližně imitovala křivku počtu článků na téma odluhy vévodů ze Sussexu za daných

čtrnáct dní (viz výše).⁹⁷ Opačnou tendenci, tedy menší nebo žádnou četnost článků v prvním týdnu a její postupné zvyšování ke konci sledovaného období měly například skupiny *vystoupení a spory s médii*. Ještě jiné se na základě analýzy ukázalo být zaznamenávání tématu *finance*, o těch se více referovalo na začátku, pak četnost tohoto tématu klesla a ke konci sledovaného období se zase zvýšila.

4.6.2. Tonalita u jednotlivých kontextů

U jednotlivých skupin, které byly v rámci kategorie kontext vytvořeny byla zkoumána také jejich tonalita. Zajímavým výstupem z analýzy je fakt, že jiné než neutrální zobrazování bylo zaznamenáno pouze ve třech skupinách vyčleněných v rámci kategorie kontext, a to u těch tří, které se v celkovém vzorku objevily nejčastěji.

Graf č. 9: Tonalita u jednotlivých kontextů.

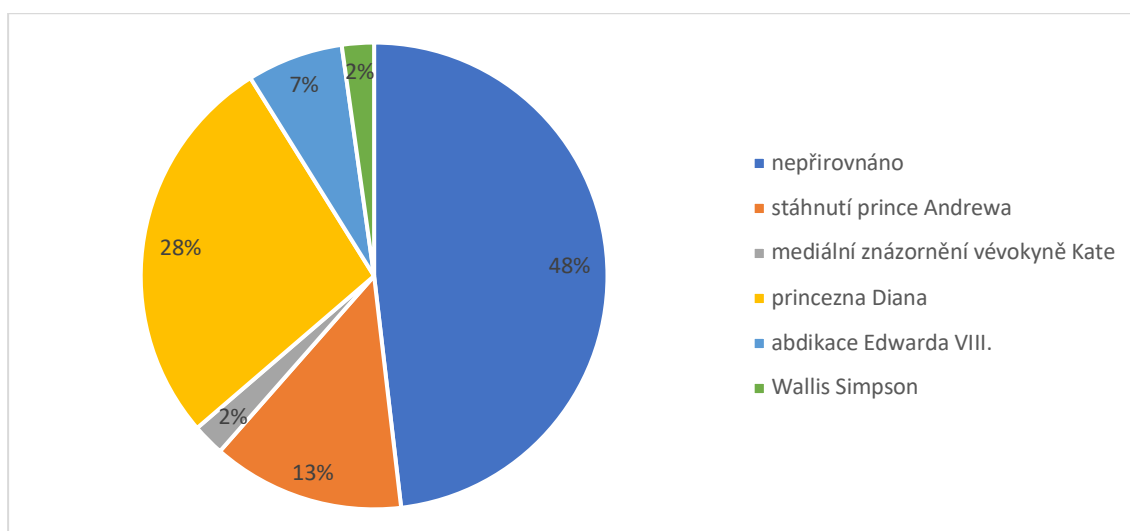
Pozitivní tonalita byla zaznamenána pouze u dvou skupin – *pohled okolí* a *okolnosti odchodu*. U první zmíněné skupiny bylo pozitivních 10 článků z celkových 44, převažovaly tak nad těmi s negativní tonalitou, kterých bylo 6. U druhé skupiny ve 2 z 34, tam tedy naopak převažovaly články negativní, kterých bylo v rámci analýzy naměřeno 5. Negativní tonalita byla naměřena ještě u jedné skupiny – *finance*, tam se jedná o 1 článek z 10.

⁹⁷ Jejich počet rostl a klesal v souvislosti s událostmi, které se v době sledovaných čtrnácti dní, především však v prvním týdnu, odehrávaly. Nejvyšší byl hned na začátku sledovaného období, poté klesala znovu se zvýšil kolem 13. ledna, kdy se konala krizová schůzka britské královské rodiny.

4.7. Historická souvislost

Poslední kategorií, která byla pro potřeby analýzy vytvořena a následně zkoumána, je historický kontext. Přirovnání ke kterékoli z šesti historických událostí bylo zjištěno v 58 článcích, to znamená ve 47 % procentech případů. Ve dvanácti článcích (10 %) byl dokonce odchod Sussexů z britské královské rodiny dáván do kontextu ke dvěma různým historickým událostem.

Graf č. 10: procentuální zastoupení jednotlivých historických souvislostí.

Podle očekávání byla situace z ledna 2020 nejčastěji přirovnávána k princezně Dianě. Spojení princezny Diany a odchodu vévodů ze Sussexu se vyskytlo v celkem 28 % případů.

Druhou nejčastější událostí, se kterou byl odchod Sussexů dáván do kontextu, je nezas tak dávné stáhnutí prince Andrewa z očí veřejnosti kvůli jeho stykům se zesnulým americkým finančníkem Jeffreyem Epsteinem. Jeho odchod z veřejného života byl s vévodou ze Sussexu srovnáván ve 13 % případů.

V 7 % případů byla pak zmiňována abdikace Edwarda VIII. a ve 2 % byla Meghan porovnávána s americkou herečkou Wallis Simpson, kvůli které došlo k výše zmiňované abdikaci Edwarda VIII. Stejně zastoupení pak měla také porovnání s mediálním znázorněním vévodkyně z Cambridge, Kate Middleton.

5. ZÁVĚR

Na závěr této práce bych ráda zhodnotila průběh výzkumu a poskytla odpovědi na výzkumné otázky, a to jak na vedlejší, tak na hlavní. Zároveň bude zhodnocena platnost stanovených hypotéz a na úplný konec v poslední podkapitole navrhu možnosti dalšího zkoumání.

Celý výzkum proběhl bez větších obtíží, všechny výzkumné jednotky byly z jednotlivých webů snadno dohledatelné a dobře se s nimi pracovalo. Proměnné byly pro potřeby tohoto výzkumu stanoveny správně, jelikož nebylo třeba je v průběhu práce měnit a získala jsem díky nim potřebné informace k zodpovězení výzkumných otázek.

Nejdříve se budu věnovat prostoru, který jednotlivá média tématu věnovala. V úvodu výzkumu jsem stanovila poměrně bezpečný předpoklad, který říká, že britská média poskytnou tématu víc prostoru než ta česká. Tato hypotéza se beze sporu naplnila. Médii, které na svém internetovém portálu věnovalo nejvíce prostoru tématu odluky vévodů ze Sussexu od britské královské rodiny byl deník The Guardian. Ten vydal na toto téma šedesát sedm článků s průměrnou délkou 4560 znaků.

Jako druhé se budu věnovat otázce týkající se mluvčích vyjadřujících se v textu. Celkový počet mluvčích ve všech článcích je 283. Nejčastěji citovanou skupinou mluvčích byla britská královská rodina. Ta byla citována v 47 % článků, které citaci obsahovaly. V rámci ní bylo nejvíce prostoru propůjčeno princovi Harrymu, následně královně Elizabeth II. a poté vévodkyni Meghan. Druhou nejčastější oborovou skupinou mluvčích jsou odborníci, jako jsou například Jindřich Forejt nebo Dickie Arbiter. Co se týče politiků, ti byli v rámci článků citováni pouze ve 3 % případů a šlo o dva premiéry dvou zúčastněných zemí (Spojeného království a Kanady) – Borise Johnsona a Justina Trudeau.

Co se týče tonality, byly v souvislosti s ní v úvodu výzkumu stanoveny tři hypotézy. Jako první můžeme označit za platnou hypotézu říkající, že britská média budou častěji obsahovat hodnotící články. 20, 75 % z celkových článků zveřejněných britskými médii byly články, které měly buďto negativní nebo pozitivní tonalitu. Zatímco u českých médií se neutralitě vymykalo pouze 11, 76 % článků. Druhá hypotéza říká, že většina článků bude i tak neutrální, což lze potvrdit. Neutrálních bylo 99 z celkových 123 článků zahrnutých do tohoto výzkumu. Třetí hypotézu, které předpokládala, že mezi zbylými články budou převažovat ty s negativní tonalitou, je třeba zhodnotit jako neplatnou. Podíl článků s negativní a pozitivní tonalitou byl totiž napříč zkoumanými médii vyrovnaný.

Jako další je třeba vyhodnotit, že se na tvorbě všech článků zařazených do výzkumu podílelo velké množství autorů, napříč všemi médii. Konkrétně jich bylo padesát, přičemž je třeba připomenout, že BBC u většiny svých zpravodajských článků autory neuvádí. Nejvíce článků na téma odluky vévodů ze Sussexu od britské královské rodiny vytvořila redaktorka deníku The Guardian Caroline Davies, a to patnáct. Devět článků napsal redaktor MF Dnes Robert Zárodňanský a sedm Ben Quinn opět z deníku The Guardian.

Následující výzkumná otázka se ptala, ke kterým historickým událostem byl odchod vévodů ze Sussexu přirovnáván. Z výzkumu vyplynulo, že byla současná situace s historií porovnávána ve 47 % článků. Nejvíce krát byl odchod spojován se situací princezny Diany, matky prince Harryho. Při této příležitosti byla také vytvořena hypotéza, která říká, že s Dianou bude současná situace porovnávána v alespoň 50 % případů. Tento předpoklad můžeme pokládat za naplněný, jelikož ze všech porovnání k historickým událostem tvoří přirovnání k Dianě 52,86 %. Mimo to byla odluka vévodů ze Sussexu dávána do kontextu se stáhnutím prince Andrewa, abdikací Edwarda VIII., mediálním znázorněním vévodkyně Kate či Wallis Simpsonovou.

V souvislosti s přirovnáváním k minulým událostem byla vytvořena ještě jedna hypotéza, která předpokládala, že bude vévodkyně Meghan porovnávána také s Camillou, vévodkyní z Cornwallu, jelikož byly obě ženy před sňatkem s členy královské rodiny již jednou rozvedené. K tomuto přirovnání ale v průběhu výzkumu ani jedinkrát nedošlo, a je tak třeba hypotézu vyloučit jako plně neplatnou.

Kromě již do předu stanovených výzkumných otázek vyplynuly v průběhu výzkumu i další zajímavá zjištění. Jako první zmíním kontext jednotlivých článků, tedy jakási dílčí témata, která byly jednotlivými médii zpracovávána. Patřil mezi něj *pohled okolí*, ten byl mezi články zastoupen nejvíce krát, dále také *okolnosti odchodu*, *finance*, *spory s médii*, *odchod z VB* či *veřejná vystoupení*. Na základě zastoupení jednotlivých témat došel výzkum k závěru, že v 36 % případů byly prezentovány pohledy na odchod a ze 64 % byly v médiích prezentovány informace týkající se odchodu vévodů, ať už jeho samotné okolnosti, jeho finanční stránka, veřejná vystoupení s ní spjatá či plány o opuštění Velké Británie.

Také jsem ve výzkumu přistoupila k rozlišení článků zpravodajských a publicistických. Z tohoto rozlišení nakonec vyplynulo, že publicistické články tvořily 19,51 % všech článků. Nejvíce mezi jednotlivými médii jich potom vytvořil deník The Guardian, a to 29,85 %. Zároveň jsem u jednotlivých typů článků sledovala jejich tonalitu, abych mohla zhodnotit, zda se všechny zpravodajské články vyvarovaly hodnocení. Z výsledků výzkumu ale vyplynulo, že

14,14 % všech zpravodajských článků porušovaly zásady informační kvality, jelikož jejich celková tonalita nebyla neutrální.

Pokud bych se tedy měla pokusit na základě výzkumu odpovědět na jeho hlavní výzkumnou otázku: *Jaký mediální obraz vytvořila vybraná média o odluce vévodů ze Sussexu od britské královské rodiny?* Odpověděla bych, že česká média zobrazila odluku v jejích základech, popsala její hlavní okolnosti a události, které na ni navazovaly, zatímco britská média, podle předpokladů, věnovala tématu mnohem větší množství prostoru, zaznamenala ji do větších detailů a vytvořila komplexní obraz obsahující jak informace, tak také větší množství názorů.

5.1. Možnosti dalšího zkoumání

V této podkapitole bych ráda navrhla možnosti dalšího zkoumání. Pokud by byl vznesen požadavek na rozšíření tohoto konkrétního výzkumu, možnosti jsou různé. Je možné výzkum samozřejmě rozšířit o další média, a to jak britská, tak česká, případně média libovolného státu, čímž docílíme většího vzorku a zobecnitelnějších a zajímavějších výsledků. Například je možné výzkumu rozšířit o analýzu kanadských médií, jakožto země, do které měli vévodové ze Sussexu v plánu se odstěhovat, či médií z USA, jelikož se tam Meghan Markle narodila a působila tam jako herečka.

Druhá možnost je prodloužení sledovaného období. Cílem tohoto výzkumu bylo analyzovat pouze mediální obraz vytvořený bezprostředně po oznámení odluhy vévodů ze Sussexu od britské královské rodiny. Je například možné sledovat mediální obraz za celý rok, jelikož mediální publicita vévodů ze Sussexu přetrvává.

Co se týče navázání na tento výzkum považovala bych za velmi zajímavé analyzovat mediální obraz rozhovoru královského páru s americkou moderátorkou Oprah Winfrey z března letošního roku, ve kterém mladý pár obhajoval své kroky a objasňoval, co je k odchodu vedlo. V úvahu samozřejmě připadá i kvalitativní analýza samotného rozhovoru.

Jako další témat se nabízí také nejmladší z událostí týkajících se britské královské rodiny, a to úmrtí manžela britské královny prince Philipa, vévody z Edinburghu, konkrétně pak zpracování analýzy článků mluvících o tom, zda se vévodové ze Sussexu zúčastní pohřbu.

Seznam literatury

BARTOŠEK, Jaroslav. *Žurnalistika: úvod do studia. Skripta*. 1.vyd. Olomouc: Filosofická fakulta Univerzity Palackého, 1997.

BRANDRETH, Gyles. *Charles and Camilla: Portrait of a Love Affair*. [online]. New York: House, 2007. ISBN 978-0-09-949087-6

ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná česká stylistika*. Praha: ISV, 2003. ISBN 80-86642-00-3

HOLMES, Anne Summer. *The Church of England and Divorce in the Twentieth Century: Legalism and Grace*. [online]. New York: Taylor & Francis, 2016. ISBN 9781315408491

HVÍŽĎALA, Karel. *Moc a nemoc médií: rozhovory, eseje a články 2000-2003*. Praha: Máj, 2003. ISBN 80-86569-70-5

JÍLEK, Viktor. *Lexikologie a stylistika nejen pro žurnalisty: studijní text pro distanční studium*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2005, Studijní texty pro distanční studium. ISBN 80-244-1246-2

JÍLEK, Viktor. *Žurnalistické texty jako výsledek působení jazykových a mimojazykových vlivů*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2009. ISBN 978-80-244-2218-3

JIRÁK, Jan, KOPPLOVÁ, Barbara. *Média a společnost: Stručný úvod do studia médií a mediální komunikace*. 2. vyd. Praha: Portál, 2007. ISBN 978-80-7367-287-4

LACEY, Robert. *Royal: Her Majesty Queen Elizabeth II*. London: Little, Brown, 2002. ISBN 0-316-85940-0

McCOMBS, Maxwell E. *Agenda setting: nastolování agendy – masová média a veřejné mínění*. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-591-2

McQUAIL, Denis. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 4. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-574-5

MORTON, Andrew. *William & Catherine: A Royal Wedding*. [online]. New York: St. Martin's Press, 2011. ISBN 978-0-312-64340-9

REESE, Stephen, GANDY, Oscar, GRANT, August. *Framing Public Life: Perspectives on Media and Our Understanding of the Social World*. New York: Taylor & Francis Inc, 2001. ISBN 978-08-0583-653-0

REIFOVÁ, Irena. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-926-7

SCHULZ, Winfried et al. *Analýza obsahu mediálních sdělení*. 3. nezměn. vyd. Praha: Karolinum, 2011, Učební texty Univerzity Karlovy v Praze; 2. ISBN 978-80-246-1980-4

TRAMPOTA, Tomáš. *Zpravodajství*. Praha: Portál, 2006. ISBN 80-7367-096-8

GONZALES, Erica. A Woman of Color Is Joining the Royal Family—And Twitter Is Rejoicing. [online]. *Harper's Bazaar*. 27.11.2017. [cit. 11.4.2021]. Dostupné z: <https://www.harpersbazaar.com/celebrity/latest/a13937644/meghan-markle-black-member-royal-family-reactions/>

Prince Harry and Meghan Markle: Social media hails mixed-race royal. [online]. *BBC*, 27.11.2017. [cit. 11.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-42144235>

HAZARIKA, Ayesha. A woman of color joining the royal family is a big moment for Britain. [online]. *CNN*, 27.11.2017. [cit. 12.4.2021]. Dostupné z: <https://edition.cnn.com/2018/05/16/opinions/meghan-markle-britain-race-relations-opinion-intl/index.html>

McCarthy, Niall. Analysis: Meghan Gets More Negative Media Coverage. [online]. *Statista*, 20.1.2020. [cit. 12.4.2021]. Dostupné z: <https://www.statista.com/chart/20543/headlines-about-kate-and-meghan/>

VACKOVÁ, Barbora. Média veřejné služby (ČT, ČRo, ČTK). *Revue pro média* č.7 [online]. Brno: FSS MU. 07/2004. [cit. 24.3.2021]. Dostupné z: http://rpm.fss.muni.cz/Revue/Heslar/media_verejne_sluzby.htm

The Royal Household. The house of Windsor. *Royal.uk* [online]. © 2009-2021 [cit. 8.4.2021] Dostupné z: <https://www.royal.uk/house-windsor>

The Royal Household. Her Majesty The Queen. *Royal.uk* [online]. © 2009-2021 [cit. 8.4.2021] Dostupné z: <https://www.royal.uk/her-majesty-the-queen>

arence House. Titles and Heraldry. *Princeofwales.gov.uk* [online]. © 2010-2021 [cit. 5.4.2021]. Dostupné z: <https://www.princeofwales.gov.uk/titles-and-heraldry>

The Royal Household. Diana, Princess of Wales. *Royal.uk* [online]. © 2009-2021 [cit. 6.4.2021]. Dostupné z: <https://www.royal.uk/diana-princess-wales>

The Panorama interview. [online]. *BBC*, 1995. [cit. 6.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.co.uk/news/special/politics97/diana/panorama.html>

Queen orders Charles, Diana to divorce. [online]. *Los Angeles Times*, 1995. [cit. 13.4.2021]. Dostupné z: <https://www.latimes.com/archives/la-xpm-1995-12-21-mn-16515-story.html>

The Royal Household. Diana, Princess of Wales. *Royal.uk* [online]. © 2009-2021 [cit. 6.4.2021]. Dostupné z: <https://www.royal.uk/diana-princess-wales>

1997: Princess Diana dies in Paris car crash. [online] *BBC*, 1997. [cit. 6.4.2021]. Dostupné z: http://news.bbc.co.uk/onthisday/hi/dates/stories/august/31/newsid_2510000/2510615.stm

Mark Bolland: Marital aide. [online] *The Independent*, 30.3.2005. [cit.6.4.2021] Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20150511110051/http://www.independent.co.uk/news/people/profiles/mark-bolland-marital-aide-6149523.htm5>

WICKS, Kevin. Kate Middleton: A Paparazzi Target Who Rivals Princess Diana. [online]. *BBC America*, 2005. [cit. 7.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbcamerica.com/anglophenia/2007/01/kate-middleton-a-paparazzi-target-who-rivals-princess-diana>

WOODS, Richard. Kate Middleton set for £10,000 privacy victory. [online]. *The Times*, 2010. [cit. 7.4.2021]. Dostupné z: <https://www.thetimes.co.uk/article/kate-middleton-set-for-pound10000-privacy-victory-w0dl2j7x6fd>

Duchess wins damages over topless photos. [online]. *BBC*, 2017. [cit. 7.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-41163712>

Clarence House. A letter from Kensington Palace. *Princeofwales.gov.uk* [online] 14.8.2015. [cit. 7.4.2021]. Dostupné z: <https://www.princeofwales.gov.uk/ourview/letter-kensington-palace>

PETIT, Stephanie. Palace Issues Rare Statement Blasting 'Inaccuracies' in Report That Kate Middleton Is Stressed. [online]. *People*, 27.3.2020. [cit. 7.4.2021]. Dostupné z: <https://people.com/royals/kensington-palace-rare-statement-kate-middleton-after-meghan-markle-prince-harry-exit/>

HALBERG, Morgan. Tatler Finally Edited Its Controversial Profile of Kate Middleton. [online]. *Observer*, 21.9.2020. [cit. 7.4.2021]. Dostupné z: <https://observer.com/2020/09/kate-middleton-tatler-profile-story-edited-kensington-palace/>

The Royal Household. The Duke of Sussex. *Royal.uk* [online] © 2009-2021 [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.royal.uk/The-Duke-of-Sussex>

The Royal Household. The Duchess of Sussex. *Royal.uk* [online] © 2009-2021 [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.royal.uk/duchess-sussex>

Prince Harry, actress Meghan Markle engaged. [online]. *CBC NEWS*, 27.11.2017. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.cbc.ca/news/world/prince-harry-meghan-markle-royal-wedding-marriage-engaged-1.4417681>

The Royal Household. The Duchess of Sussex. *Royal.uk* [online] © 2009-2021 [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.royal.uk/duchess-sussex>

PICHETA, Rob. Prince Harry accepts 'substantial' damages after helicopter photos forced royal couple from their home. *CNN*, 16.3.2019. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://edition.cnn.com/2019/05/16/europe/prince-harry-meghan-helicopter-pictures-gbr-intl-scli/index.html>

Meghan and Harry's tour ends as Mail on Sunday vows to defend itself in court. [online] *BBC*, 2.10.2019. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-49904428>

BUCHER, Phil. Meghan Markle Awarded \$625,000 in Legal Costs Over Privacy Case Against U.K. Tabloid. [online] *People*, 2.3.2021. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://people.com/royals/meghan-markle-awarded-legal-costs-privacy-case-uk-tabloid/>

Mail on Sunday must publish front page statement of Meghan copyright win. [online]. *BBC*, 5.3.2021. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-56296835>

Meghan settles case over Archie photos with Splash UK agency. [online]. *BBC*, 18.12.2020. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-55363316>

GOLD, Hadas. Meghan and Harry tell four British tabloids they can expect 'zero engagement'. [online]. *CNN*, 20.4.2020. [cit. 8.4.2021]. Dostupné z: <https://edition.cnn.com/2020/04/20/media/meghan-harry-tabloids-uk/index.html>

Harry and Meghan sue over 'drone photos' of son Archie. [online]. *BBC*, 24.7.2020. [cit. 8.4.2020]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-53522181>

Harry and Meghan: News agency apology over 'drone photos' of son. [online]. *BBC*, 8.10.2020. [cit. 8.4.2020]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-54472714>

Prince Harry on first royal duty since talks with Queen. [online]. *BBC*, 16.1.2020. [cit. 20.3.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-51129896>

Duke and Duchess of Sussex issue legal warning over photos. [online]. *BBC*, 21.1.2020. [cit. 20.3.2021]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/uk-51197099>

Sussexroyal. In: *Instagram* [online]. [cit. 12.4.2021]. Dostupné z: https://www.instagram.com/p/B7EaGS_Jpb9/

Zákon o České Televizi. [online]. [cit. 24.3.2021]. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/zakony/>

Seznam grafů

Graf č. 1: Procentuálně vyjádřený počet článků na dané téma v jednotlivých médiích.

Graf č. 2: Počet článků na dané téma v průběhu čtrnácti dní.

Graf č. 3: Porovnání množství typů článků v jednotlivých médiích.

Graf č. 4: Procentuální zastoupení mluvčích podle oborů.

Graf č. 5: Nejčastěji citovaní mluvčí.

Graf č. 6: Tonalita článků v jednotlivých médiích.

Graf č. 7: Kontext článků napříč jednotlivými médii.

Graf č. 8: Procentuální zastoupení článků prezentujících pohled a článků prezentujících informace.

Graf č. 9: Tonalita u jednotlivých kontextů.

Graf č. 10: procentuální zastoupení jednotlivých historických souvislostí.

Seznam zkratek

ČT – Česká Televize

BBC – British Broadcasting Corporation

MF Dnes – Mladá fronta Dnes

USA – United States of America

VB – Velká Británie

CNN – Cable News Network

např. – například

tzv. – takzvané

aj. – a jiné

apod. – a podobně